

ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ—ପୁଣ୍ୟବିହାର ଅନେବାଳେ ବିଜ୍ଞାନ
କରେ ଆଚାର ବିଦ୍ୟାର ଜାଗାରେ ଗୋଟିଏ ନେତୃତ୍ବ
ବିଭାଗର ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତର କର୍ମକାଳ ବୈଷ୍ଣବ
ବିଭାଗର ସଂପଦ ଦେବେଳେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପାଇଁ କର୍ମକାଳ
ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥାତ୍ ବସନ୍ତବୋଲାଙ୍କୁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ
କର୍ମକାଳ ପୁଣ୍ୟ ବିଧାଯାକରେ ବୃତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକରଣ
ଆବଶ୍ୟକ କରିବେ ।

କରଣ ଦ୍ୱାରା—ଅନ୍ୟଥିରୁ ସୁଖ ଓ ଶକ୍ତିର
ହିତମୁଣ୍ଡ ଏହି ହିତର ପ୍ରକାଶକର ହିନ୍ଦ ଦେଖି
କାର ଲୋକରେ ଗୋଟିଏ ଚରଣଶିଖ ଧୂର-କବାଦ
ଅତି ସୁନ୍ଦର ଓ ପରିଶାଳିତରେ ସମ୍ମନ ଦୋଷ—
ମନ୍ଦ । ଦର ବାଲେଖର-ବଜର ସନ୍ତୁଷ୍ଟର
ତ୍ରୈଥାର ମାମତ୍ରବନ୍ଦନ, ବନ୍ଦନା ଦେଖିବାରକ
ଜୀବତାମା ସବାଳନ ମହାଶ୍ରୀଙ୍କ ପୃଷ୍ଠା ଶୁଦ୍ଧ କାହାର
ଦୟାକୁମେହାନ୍ତି କେଣ୍ଟିକଲେକ୍ଷ୍ମୀର ଉତ୍ସର ତତ୍ତ୍ଵ ।
କବିପତ୍ର ସେଇ “ପର ସତତ ଓ ନୂତନ ଲୋକ
ଦେଖାଇ ଥୁବେ ତାହା ଅତ୍ୟଧିକ ନିରାକାରବେଳେ
କେଣ୍ଟାଏ ତ କା ସନ୍ଦେହ । କର ପ୍ରକେଷି-
ଦୀର୍ଘ ବନ୍ଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟାଯ ପର୍ବତୀ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି
ସମ୍ଭବୁତେ ପଦ୍ଧତିପ୍ର ଦୋଷଅଛି । ଏହିରେ
କିମ୍ବାରା କେବଳ ଗେ ଉତ୍ସର ଦେଖାଇ ସହିତ
ବିଶିଖାର୍ତ୍ତ ଦେଖାଇବାର କିମ୍ବା ଅରକୁ ଦୟାକୁମେହାନ୍ତି
ପୁରେ ସତତ ରନେ କରିବାରୁ କି ଥିଲା
ଉଦ୍‌ଦେସ୍ୟ ଧରନା ଅପାରାକୁ ଉତ୍ସର ମନେ
ନିରୁଥିଲେ । ତଥା ଏହା ଅର୍ଦ୍ଦୀ ପଞ୍ଚଦିତ୍ୟା
ଏହି ତେବେ କୃତ୍ସମ୍ଭୂତ ଦେଲା ଗାହା ନୁହେ ପଥ
ପରିଷାର ତେବେମାଟିର ଦେଲା ଆଶ୍ରତ ସହି
ଦେଇ ପଦ୍ମକୁର ମିଳିବା ମାର୍ଗ ଅଟେବା ଗାହାନ୍ତି

ଜୀବନ ଉପୋର—ମୁଖ୍ୟତାକୁ ଗୁରୁତବରେ
ଲୁହାର ଅଧିକାର ପ୍ରାଣୀଶେଷ ହୋଇଥିଲୁ ।
ଆଜାମୀ ଏବଂ କିମନ୍ତେ ହୋଇଲେ, ଏହି ଅଭସାନ
ଦେଇଥିଲୁ ଓ କିମେକ ହୁକରେ ଆଜ ଦିନର
ଦେଇଥିଲୁ । ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀମନ୍ଦିରର ନିରକ
ଅଟୁ ଓ ହୋଇ ପଥର ଅଭସାନ ଦୋର ଖେଳ
କ୍ଷେତ୍ର ଏହି ହୋଇ ଯାଇଥିଲୁ, ସେହି ପ୍ରାଚୀମନ୍ଦିର
ନିରକ କିମନ୍ତ ଅଭସାନରୁ ଏହି ସହ ନିତି ପାଇୟାଇଛି । ଯୁଦ୍ଧକାଳେ ଯେ ଛାତର ନିରାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ, ହୋଇଥିଲା, ଏଥିବେ କିମ୍ବା ସନ୍ଦେହବାବୁ ।
ଆଜିକୁ ଅବସ୍ଥା ପୁକୁ ପରି ବିହୁଅଛି । ପୃଷ୍ଠାରେ
ଦେଇ ପରି ସବାମ୍ୟ ଦାତାମାନ୍ଦୁର ଦେହ
ତଥ ଘରି ଅଛି । କିମିର ପହିର ମୂରି ପଢ଼ିପାଇଲା
ବିହୁଅଛି । ମୁକୁ ହୁଏ ଏଥିରେ ଛାତର ଏକ ଜୀବ
ନିରାକୁ, ୧୯୭୫ ପାଇସି ପାଇଥିଲେ । ପାଇସି
ନିରାକୁ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ୨୫୨୫ କର ପାଇଲା
ଦାନ୍ତମ୍ବିଲେ । ବିଶ୍ୱାସ କିମନ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ
ଅବଲ ଠିଥ ହୋଇଥିଲା ତହୁଁଏବଂ କିମନ୍ତ
କିମନ୍ତ କରିବାର । ମୁକୁ ହୁଏ ୮୭୭ ଜାରି
ଏହି ଅବସାନ ହୁଏ କମ୍ପିଟର ପାଇସି ପାଇସି
କୁଣ୍ଡଳୀ ପାଇସିକୁମରେ ୩୭୨୫ କର ହିନ୍ଦୁମରେ
୨୨୭୭ କରି ମୁକୁ ଲୁହାରୀ ହୁଏ ମାନ୍ୟବିଧି ପାଇସି
ଥିଲେ । ମାନ୍ୟମରେ ୧୫୭୭ କର ଅବସାନ
ମାନ୍ୟମରେ ପାଇସିଲେ । ବିମେର ଅକୁଣ୍ଠିତ ହଠିଥି
କାହାରେ ୧୦୫ କରିଲା ମାରଣ୍ୟମରେ
୨୭୩୭ କରିଲୁ ବିମେର ଅକୁଣ୍ଠିତ ଦିନର
ଶତରେ ୫୮୭୫ ଟଙ୍କାରୀଲରେ ୫୦୦ ଛାତର
ଦିନରୁ ଶାକାରି ଦଶଶହାହିଲାନା ।

ପାଠ୍ୟରେ କୁଣ୍ଡଳିତଥାରେ—ବିହାର ଓ ଓଡ଼ିଶା
କଜନିକାରେ କୁଣ୍ଡଳି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ କରୁଗଲା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଜନିକା ଉନ୍ନତିବଳରେ ଅଧିକାର
ହେବାରେ ପାଠ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସବୁ କୁଣ୍ଡଳି
କିମ୍ବା ମର୍ମି ଆମ ହେବା ହେବାଂ ହେବା

ତେଣା ଓ ଯୋଗୁ ରକ୍ଷିତାକେ ଅଛି
ଏବର୍ତ୍ତ ମାହି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦସ୍ତଖତ୍ୟାଳୟରେ
ପରୀକ୍ଷା ଦେବେ, ଚନ୍ଦ୍ରଜୀର ସେବାକେ ପାରିବା
ଦୟବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେବିବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦେବେ । ପାଠଶାଳର କେନ୍ଦ୍ରୟାକୁ ଅବାଳତ ତୁ
ପାଠଶାଳର ମଧ୍ୟରେ ତୁଳିତ୍ତରେ ହସ୍ତ,
କଥାଳୟ ପାଠ ଅଞ୍ଚଳର ପଥରେ କମ୍ବତ ଦେବ
କେନ୍ଦ୍ରୟାକୁ ଅବାଳପଟି ହନ୍ତୁ ଲବାଦାସ ଦେବ ।

ସବୁକିମାନ—କିମର ପୁଅ ଯୋଗକାର
ବୋମାର ମିଳିଲିଷାର ସବୁର ଅଧିକେଣ-
ତଳେ, ବୋମାର ଲାହୁ ପଢ଼ୀ କେଡ଼ି
ଉଦ୍‌ବିଳଙ୍ଗକ ପ୍ରେତି ଶ୍ରୀ ଏ ପହି ପଠିଲ
ହୋଇଥିଲା । ଲେଡ଼ୀ ମହୋତ୍ସା ସେହି ପହିରେ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ବୋମାର ମରିବିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ-
ରମଣୀ ଏହି ଶିଖିଗଲବନ୍ଦିର ମୋହି ଚକ୍ର-
ଜୟ ଶ୍ରାପର ଭ୍ରଦେଶରେ ହେବି ବହାକଞ୍ଚକାଳ
ପାଞ୍ଚଶିଲ କଟା ଥାର କରିଥାଏ । ବେହି ତିବି
ଯାକସ୍ତର କିମର କାଷ୍ଟ ଲୁହ ମିଳିଲିଷାଲିଟିଲୁ
ନିଦଳ କରିବାରୁ ହେବ । ବାରା କିମର ବା
ପ୍ରତାପ କରିବାରୁ ସମ୍ଭବ ନୁହନ୍ତି । ଅତିକାଳ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଲେଖି କୌଣସି ମହାରାଜରେ ରକ୍ତାଶୀଳ
ପାତା ଉଚ୍ଛରଣ ସଂବାଦପତ୍ରରେ ଅପଣାର କାହିଁ
ହେବିମା ପାଇଁ ଦୟାକୁ ହୁଅଛି । ଅନେକବେଳେ
ସୁଦିନରେ କୁହାରୀ ହେଇ ଅଥବା ପିଲାମିଗାର
ପାଦ ଦୂର ସେମେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲାଜର କାହିଁ
କି ଦେଖନ୍ତି ଥାବା କେବେଳେ ଅର୍ଥବ୍ୟବ ହୁଅ
ହେଲା କୁହି ମର୍ମିହିତ ହୁଅଛି । କର୍ତ୍ତମାର ଏହି
ଅଜ୍ଞାନକାମା ଥାବା ସମ୍ବନ୍ଧର ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତର
ହୁଏ ।

ହିମେକାନନ୍ଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁଣୀ—ପରମେ
ଦଶତ ସ୍ଥାନୀ ହିମେକାନନ୍ଦ ଅମେରିକାରେ
ପ୍ରଥମେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ବ୍ୟାଙ୍ଗୀ କର ପଦେଶ
ବିହିତୁ ବିଷୟ ସାମାଜିକ କିଷେଷ ବିଜୟଲେ
ତାହାର ପଦାର୍ଥ ଅନୁଧରଣ କର ଅଛି ଯଦି
ହିନ୍ଦୁ ସମାଜୀ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମାର୍କିଚ ପରିନାମରେ
ହୃଦୟରେ ଦୁଇଜନ କର ବଳଦୟତ କରୁଅଛନ୍ତି
ଆମେରିକାଜିନ୍ଦାଗୀ ତମାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାର
ଦେବାମମ୍ବରେ ସ୍ଥାନୀ କିମେକାନନ୍ଦ ଆମେ
ହିମେକାନନ୍ଦ ପାଣ୍ଡାତାର ପାଦ ଉପରେ
ପଢିବେ ତିବି ଅଧିକାର ବିଷୟର କରିଅଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀନତାର ପାଣ୍ଡାତା ତମରେ ଅଧାର୍ଥ
ଅଧିକାର ବିଷୟର କର ତମେ ପ୍ରକିଞ୍ଚୋଧ ଦେଇ
କିମେକାନନ୍ଦର ସେହି କରିବାତାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରମରେତେକାର ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ମୂହିତର ପରିଲାଭି
ଦେଇଅଛି । ମୃଦୁପ୍ରବେ ଦେଇବ କିମେକାନନ୍ଦ
ଗେ ଅମ୍ବାର ବିଜାପ କୁଦେନାହିଁ, କରିବେ
ଖାରାର ପୃଷ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବାର ଅପ୍ରିଭ ଶୁଣି
ଏହି ଦେବକର୍ମପରେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଯେ ଦିଦ୍ୟମା
ଥିବ, ହିନ୍ଦୁର ଏହି ଲୋକାଙ୍କୁର କାହିଁ ବର୍ତ୍ତମା
ଅନେକ ପାଣ୍ଡାବୀ କାହିଁ ସ୍ଵିତାର ବରକୁ
ପ୍ରସୁମେପଣ୍ଡାମେତୁବାର ଶୁଣୁମହିମୁଖୀରେ ଏହି
ଦିନାଂତ ବିଜତକ ପଥର ସମ୍ବନ୍ଧର ବିଜ୍ଞୁ
କ୍ଷେତ୍ର ପୁଣ୍ୟବାରେ ଲୋକାନ୍ତର କାହିଁ ଶୁଣି

ବୁଦ୍ଧି ଅମେରିକାର ଦାନିଶୋର୍ତ୍ତ୍ୟୀ ପ୍ରଦେଶ
ରେ ଦୈତ୍ୟଦ କ୍ଷମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କରକାରୁ ଦୟା ଏ
କଷ ମାଟିକ ଉଚିତ୍ୟ ବାହୁଦୂର ତ୍ରୈକ୍ଷଣୀୟ
କରିଅଛନ୍ତି । ପାଞ୍ଚାଶ୍ୟ ଦେଶରେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ
କାର୍ଯ୍ୟର ଅଧିକାର ଦସ୍ତାବ କ୍ଷବଦ୍ଧମିଳିବ ପକ୍ଷର
ବୌଦ୍ଧଗର ବିଷୟ ସର୍ବଦଃକ କାହିଁ ।

କୁରାଟୋଡ ଛନ୍ଦକ ଅଳ୍ପିନୀ-ନା-ନାଚ ଗାଁ
ରଜେ ଶୁଣିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ସମୟରେ ତାମକୋଟର
ପ୍ରଥମ ହଜାର ଟ ଗାନ୍ଧାରୀ ସହଯୋଗ କରି
ସବୁର କରିବାର ପାଇଁ ତାମକୋଟର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନୀ
ମାତ୍ରାବର ଜୀବ ପରାପରାର କୁରାଟେ ଆଜି
ଅଳ୍ପିନୀ ବିପର୍ଯ୍ୟଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧ ହାର୍ଦୀ ଅବ୍ଦି
ସମ୍ବ୍ରାଷକରିବ କରିବେ ସମ୍ବନ୍ଧ କୋଳିଥିଲା
କିମ୍ବାର, କିମ୍ବାର ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅବ୍ଦି

କାଳେ ସମବେଳ ହୋଇଥିଲେ । ଜୀବନ୍ଧର
ଅମେତ୍ତ ପ୍ରମୋଦ ମଧ୍ୟରେ ଉଲିବାରୁ ଥିଲି
ଶ୍ଵରୀ ବାଲପାତ୍ର (ଦ ରତୋର) ଅଳ୍ପକୁ ପ୍ରାତିବନ୍ଧ
ହୋଇଥିଲା ଓହିଲ ଏ ବାରଷ୍ଣୁଗାନବିହାର
ଯେଉଁ ଉତ୍ସବକାଳ ବାରଷ୍ଣୁଗାନ୍ତି ହୋଇ
ଥିଲା ବଢ଼ାର ପ୍ରଧାନ ହିଲ ଏ ଅଳ୍ପକୁ ସମତ୍ତ
ଅଳ୍ପକୁ ଆଗ୍ନି ହୋଇଥିଲେ ।

କୁଣ୍ଡାର ପ୍ରକଳ୍ପୀ—ତତ୍ତ୍ଵଶୈଖ୍ୟ
ଦତ୍ତକାନ୍ତିକର ଉତ୍ସମୋଳରେ କରନ୍ତେ
ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡାର ପ୍ରକଳ୍ପ କେବାନ୍ତି
ଚରଣ୍ଠା ଲାଭିଷାହୁ ଏହି ସେହି ଯଥେ ନେତ୍ରିକାର
ଅନୁରୋଧରେ ଦତ୍ତକର ସୁପ୍ରକଳ୍ପ ପାଦସମ୍ମାନ
“କାନ୍ତାବିଜ୍ଞାନ” ଅବ୍ୟାପ୍ତିର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ
ଦୂରେହ କାନ୍ତକର ଅଭିଭୂତ ଦେଖାଇ ସେହି
ତତ୍ତ୍ଵ ଲଙ୍ଘି ଅର୍ଥରେ କୁଣ୍ଡାର ପ୍ରକଳ୍ପା ନିମିତ୍ତ
ଉତ୍ସମୋଳକର ଦସ୍ତରେ ଅର୍ପିତ କରନ୍ତେ
ସୁତ୍ତମଃ ସଧାରଣ ବଦ୍ର ମନୋଦୟମାନ
ଅନୁରୋଧ କରୁଥାଏ କି ଏହି ବାଟକ ଅଭିଭୂତ
ଦେଖିବାକୁ ଏ ପଣ୍ଡାଳରେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟାଳ୍ୟ

ମାନ୍ଦାଳ ବ୍ୟକ୍ତିହ—ମାନ୍ଦାଳ ପ୍ରଦେଶ
ଦୂରପ୍ରାଚୀରେ କିମ୍ବଳ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ
ଅଛି । ଏଥର ଜନସ୍ଵର୍ଗମେଷ୍ଟ ପଞ୍ଜାବ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦୋଷକାରୀ । ମାନ୍ଦାଳରେ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଅଥା
ବନ୍ଦାଳଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଞ୍ଜାବ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଉଠିଅଛି । ମାନ୍ଦାଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଫେଲା
ଗମିଲ, ଦୁଃଖ, ମାନ୍ୟାନ୍ ପ୍ରତ୍ୱକ ଅବେଳା
ସାତିର ଧାରା ପ୍ରତିକର ଅଛି । ତେବେବୁନ୍ତିର
ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭବ ସମ୍ଭବ । ଏହି ଅନୁଭବର
ଗୋଟିଏ ସମ୍ଭବ ଅଛି, ଏବର୍ତ୍ତ ସେହି ସମ୍ଭବ
ତତ୍ତ୍ଵ କାହାର ଅଧିକେତ୍ରରେ କୋଇରାଗତିରୁ
ଦେଇ ଅଧିକେତ୍ରରେ ଅଛି, ପ୍ରକଳ୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଛି ପ୍ରକଳ୍ପ କାରରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦେଶ
ପଠନ ମଠକାରୀ ଜନ୍ମିମେଷ୍ଟ କିବିରେ
ଅନେକବି କରିବାର ସଂକଳନ ଉପରେ
ସେହି ହେତୁଗୋଟି କିମ୍ବଳ ଅନୁଭବର ବି
ଅର୍ଦ୍ଧରୁ ସେତୁ କିମ୍ବଳର ତେବେବୁନ୍ତିର
ସେହି କେବଳାଟି କିମ୍ବଳ କେଇ କାହାର
ପୁଅକ ପ୍ରଦେଶ ଗଠିବ କେଉଁ ଏହି ବିଦ୍ୟା ଆ
ନନ୍ଦିକର ପ୍ରସ୍ତାବ । ଭାଣୀବେଳରେ ଶ୍ରୀରାମ
ଦେବ କରିବାକୁ ଫେଲେ ତତ୍ତ୍ଵାଳ୍ୟ ବିଭାଗ
ବିଭାଗ କରି ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶରେ
ପଠନକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଅଛ, ସମ୍ଭବ
ଏହି ବସ୍ତୁ ମାନ୍ୟାନ୍ କରିବାକୁ ।

କଟକ ଦେଖିବୁ ନାହିଁ ସୁରଥାର ଦିତପାଳ
ଚଣ ବା ୧୭ ଜଣ ଦୃଷ୍ଟିନାର ସମାଜ ସ୍ଵା
ଧୀ ସମୟରେ ଦେବ ଶୁଭର ସୁରଥାର କି
ରଣ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ଶୁ
ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି ଜାଗାପ୍ରକାଶ ଯୁଗ ପରି ଓ ଗତ
କୁଷ ସଂହିତ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରାମ୍ବି
ନିରାଶର ଉତ୍ତରାମ୍ବିକର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଦିବ୍ରକୁ ସମ୍ମାନ

ଅବେ ଅଳ୍ପକୁଟ ଦୟାଧିକେ । ତରଙ୍ଗର ସମ୍ମୁଖୀ
ବ୍ୟବହାରୁ କେମୀ ବୃଦ୍ଧିଲୋକ ଉପରୁ ଦେଖଇ ନ
ଥିଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅଳ୍ପମାତ୍ରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦାର୍ଯ୍ୟମୋତ୍ସ୍ଵ ସହି ନାହିଁ
ଦେବା ପରେ ସ୍କୁଲର ନାର୍ତ୍ତ ପରେଟ୍ ପଠିଲ
ଦେଇ ଥିଲା । ଉପରେରୁ ଜଣଗଙ୍କ କେବଳ
ଚେତିଷ୍ଟ କରେ ୨୨ କର ଶୁଣ ବୁଝି ଏବଂ
୨୦ କର କେତେ ପଞ୍ଚଶା ଦେଇ ଏବଂ କର ବୁଝି
କୋଣରୁ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ ।

ସୁର କିତକିରଣ ପ୍ରଥମ ସେହି ସମୟରେ ବୋଲି
ଶାନ୍ତି ଏହି ସୁରର ଶାନ୍ତି ସଂଖ୍ୟା ୧୯୩ ସୁରା
ଉପରେ ପାଠୀରେ ଶାନ୍ତି ପାଠୀରେ ଅନ୍ତର୍ଜାଳ ୧୯୩
ଓଡ଼ିଆର ପାଠୀରେ କିତକିରଣ କିତକିରଣ । କିତକିରଣରେ
ବିଶ୍ୱାସ ମହାପ୍ରସାଦ ସବୁପାରେ ସମ୍ମାନ ବିଶ୍ୱାସର
କିତକିରଣ କିମ୍ବା ସବୁ ଶାନ୍ତି ଏହି ଶାନ୍ତିକାଳୀନକୁ-ଅତି
ସଂଖ୍ୟାର ଅଥବା ହୃଦୟରେ ବଢ଼ିଗା ହାର ଦୟ-
ଦେଖ ପ୍ରଥାରକ କିତକିରଣରେ ଏହି ସମ୍ମାନକୁ
ଅନ୍ତର୍ଜାଳର ଶାନ୍ତି କିତକିରଣରେ କୋଣ ମାତ୍ର
ପ୍ରସାଦ ପାଠୀରେ ଶାନ୍ତିକାଳୀନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିହ୍ନ ଶୁଦ୍ଧ
ପାଠୀ ତାର୍ମଣି କିତକିରଣ ଏହି ସମ୍ମାନ ସବୁ କିଦିନା
ବିଶ୍ୱାସର ଅନୁଭେଦ କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କିତକିରଣ
ସଙ୍କଳିତ ଗାଁର ହେଉ ସବୁ କିମ୍ବା ହେଉ । ଏ
କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସମ୍ମାନକାଳୀନ କୋଣକୁ
ଏହି ସେବାର ଭାବୁ ସୁରର ହେଉ ମାତ୍ରକୁ
ଏହି ଭାବୁ ମିଛକିମାନେ ଧରନାକାଳୀନୋଟ
ଥିଲା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନାତିର ପଦିଶନ ରା
ଅମ୍ବେମାତେ ଥାତ୍ରଙ୍କ ବଳନର ସହିତ
ଅମ୍ବେମାତେ ପାଠେମାନକୁ କିମ୍ବାତର୍ଥ ରେ
ଅମ୍ବେମାତେ ଦୂରତ ଉପେକ୍ଷର ପାଠେମାନ
ମହୋଦୟ ଶୁଣୁଗୁ ଲିଖେଇରତର ପାଠେମାନ
ଅପିର ନିରାମାନ ଦୟାର ଜାହାନ ସମ୍ମାନ
ଧୀର ସ୍ଵିଚରାବରେ ତତ୍ତ୍ଵର ପୁରୁଷମାନର
ବନ୍ଦୁଶାନ ଶୁଣ ଅଧିକ ବିଜେତା ସହିତ
ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କରୁଥାଏନ୍ତି । କୌଣସି ଅଭିନନ୍ଦ
ପ୍ରତି ପଢ଼ିଲେ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଶିଳ୍ପିଙ୍କ
ମହୋଦୟର ସହିତ ବନ୍ଦୁଧ ଶୁଣ ଓ ଆହାର
ସ୍ଵପ୍ନମାନ ହେଉ ସମସ୍ତ ଜାହାନ କରୁଥାଏନ୍ତି ।
ନିଷ୍ଠ ବନ୍ଦୁର ଦୟା ସହିତ ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ
ଦୟାରପଦକ୍ଷମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତୁଳଯ କିରାପଦ୍ମ କରିବ
ଓ ଦୟାରପଦକ୍ଷମ ଦେବକଷ୍ଟେଷ୍ଟ କରିବ । ଅମ୍ବେମାନ
କୁର ପାଠେବ ମହୋଦୟ ଅବାନ୍ତ ଦୟାରିଙ୍କ
ସରଜାତ ବର୍ତ୍ତର ମଥାପମୟରେ ଦେଇଶାନ୍ତ
ଓ ଶୁଣା ଦୋଷରେ ଦେଇବ ମାତ୍ରାନ କରି
ଦୋଷରାତ୍ମକାରୁ ତହିଁନଧ୍ୟ ଦେଇବ କରି
କମକାର ଅପିର କରିଥିଲେ । ସାହେବ ମହେ
ଦୟା ସମସ୍ତ ଅନୁଭୂତିକ କିମ୍ବା ପାଦ କରି କରି
କମିତାରିଙ୍କ ପତ ଅନୁଭୂତି ଦେଇବ ଦେଇବ
ଅପିର କରି କରିଥାଏନ୍ତି । ତେବେବି ଦେଇବ
ପାଠେବ ମହୋଦୟ ଏହ କଥାଟି ସ୍ମୃତ
ବର୍ଣ୍ଣିରେ ଅଭେଦବର ତରେଷ ତ୍ରିପତିମାନ
ଦେବ ଏହରେ ଅଶ୍ରୁମାନ ସାହେବ ଦାତା
ପାଠେବ ମହୋଦୟ ହେଉଥି ଅମ୍ବେମାନରେ

ଅଗ୍ରନ୍ତ ଦେଖିଲେ ସାହେବ ଯେ କିମ୍ବାରବି
ଦିଷ୍ଟମୁକ୍ତ ହାତକାଟକ କମଳା ବିଶ୍ଵାସ
ଦେବତା ଗହି ରେ ସୁଜାହ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସମ୍ପର୍କ
ମନ୍ଦରେ କଥାର ଜାହା ଉଚ୍ଛବି । ଓହି ମୁକୁର
ଉପରେ ଏ ନ ସ୍ଥିର ସାହେବ ରହେବାରୁ ପରି
ମାନକୁ କରା ର ଦେଖାଇବାର ମୁଦ୍ରଣ ଯେ
କି ନାହିଁ ପରିବାରରୁ । ଅମେମାନେ ସାହେ

ଅକ୍ଷୟା ଦ୍ୱାରା ।

"Man is but a shadow and life is but a dream" said Addison. Taken seriously Addison's saying is pregnant with a meaning which only a spiritually trained mind can realize. It is no preaching of the 'Maya' theory of the Hindu philosophy. Man is as ephemeral as a shadow or even less so and life's actions are but dreams appearing and disappearing like bubbles in the ocean of eternity or like dreams that come and go before a dreamer is awake. Philosophers have written volumes, Poets have sung in glorious rhythms, scriptures are full with what Addison has said in a few words. Pity it is that we do not regulate our actions according to what Addison has said. In our vanity we take all for a reality but nothing is so ephemeral and uncertain as the reality which we in our infatuation give a shape and colour. Seduced by a deceptive conception of fancies and ideas, shrouded by conceit of one's own superiority, we mould our deeds and doings so that they are made adaptable to ourselves and imitable and imbibable by others, who have not the power to think and decide for themselves. It is therefore a great Teacher of mankind once said "vanity of vanity, all is vanity". Life, to reach its goal at the end must be controlled. Every one a Sadhu, a Jogi in his own way is within his limited sphere. The best debauchee in the world is a eligible factor in God's each runs his own cycle of life, the result of Karma.

place to
Shadows and
sular and noisy
that, knowing v
we see not. Our si
all is confusior
confounded. Sl
truths which
templative eye ca

and all that we believe to ourselves. It is the "we" which gotistically asserts itself. The ego is the source of all evil. But a well balanced mind, even tempered, a character moulded after continued and sustained contemplation which has effaced self and all. In short one who knows no self and is above all calculations of arithmetical process in so far as his actions in life are concerned, is the one who stands high on the pedestal as the nations call. Adams, in one word the nations Guru. By a character such as 's a nation rises. History is full

character if true to himself
se his nation, if false will
sink a lower deep to the lowest
It is therefore we not only
long to see a clear stage for
her Orissa where there will be
guile nor hypocrisy and where
allows and dreams will find their
places to be enacted as realities in
bold reliefs with the aim and object
of developing her material and moral
progress. More than once we have
said that we had a glorious past, the
history of which is not known as it
ought to be known. The Oriyas are
naturally and justly proud of their
past, but such is the irony of fate
that they are not being credited with
their own merits.

We also more than once said that the Oriyas are an exceptionally self-respecting people. A little over too much. They will sacrifice all but never their family prestige known as Mahata or Marjyada which is their all in all. Present day education has not been able to improve the situation. It is therefore we say, that with a glorious past, a struggling present and hopeful and promising future, the

Oriyas are still on the back ground owing partly to their faults and mostly to circumstances over which they had had no control. To appreciate the true spirit of the words quoted in the opening lines of the article, the Oriyas must first endeavour to make themselves fit so as to be able to give it a practical effect by such deeds and actions which will have no compromising results. Oneness in thought and oneness in action.

But first and foremost is the oneness of all the Oriyas now lying and living scattered all around. In their palmy days they had the four corners of Orissa all their own, but they are now scattered like the Israelites of old. With no promised land and without a prophet to lead them to. Like the Israelites, they do not know their kith and kin. But they are not without their hopes and aspirations to reach the goal which in the fulness of time they will realize. They will come to know each other and be united and when united they will set to work and act, when they act they will succeed and when they succeed they will be able to assert themselves as a race whose needs and wants are no easily to be brushed aside. They will be in a position to say, here we are one whole. We have been running our run and now pray remove the impediments that have been allowed to remain still. Justice so long delayed will no longer be deferred. Shadows and dreams all are and all must be in this nether world, but action and action must stand out with their everlasting impressions of success or failure. First the material side to expose itself and then the spiritual. Either both or none.

ଅବ୍ୟାସକ ଜ୍ଞାନକ — ଆସନ୍ତା ଜୁଲାମା
ତା କିମ୍ବା ଅନୁଯାନକ ସ୍ଥାନକ ଜ୍ଞାନକ
ରୂପରେ ପାଖରଗ ହୁଏ ଯୋଗତ ଦୋଷ
ଅଛି ।

ପ୍ରେସ ମୁଦ୍ରା—ଶବ୍ଦ ପରିବାରଗୀ ୧୦ ରଙ୍ଗରେ
କରିବାରେ ଏହା ପ୍ରେସର ବ୍ୟବହାରରେ ଉପରେ
ପ୍ରକାଶ କରୁ ପଣ୍ଡାଖ କରିବାରେ କ୍ଷେତ୍ର
କରି ଥାଏ ପଢ଼ିଥିଲା । ଏହି ମଧ୍ୟରୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ରେ ୧୨୭ ଏକ ସ୍କ୍ରିବ୍ କରିଯାଇଥିଲା । ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ ପ୍ରକାଶକରରେ
ଅବେଳା ପାଇଁ ପାଇଁ କରିବାରୁ ଏହି ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟବହାର
କରିବାରେ ଏହା କମ୍ପ୍ୟୁଟର କରିବାରେ ଏହାରେ
ଅବେଳା ପାଇଁ ପାଇଁ କରିବାରୁ ଏହି ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟବହାର
କରିବାରେ ଏହା କମ୍ପ୍ୟୁଟର କରିବାରେ ଏହାରେ

ଦୁଇଁ ପିଲାଟ—ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ତା
ରଖିଲା ଦୁଇଁ ପିଲାଟକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଯେ ଅରଜ
ମାନ୍ଦିରରେ ଧରି ଲୋକମଣିଆ ସ୍ଥାନକୁ ଲୁହ

ତର ହେଲିଗ କେ ପୁଣରେ ସାଧବଳ ହରମା
ଅଶ୍ଵେଷା ଚବଦି ପରିମାଣରେ କୃଷ୍ଣ ହୋଇ
ଥିଲା । ଦଙ୍ଗମାରଜତ୍ତ ଶାତନ ଯବ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପରିମାଣରେ କଷାଯାରୁ ଏବଂ ଘରୀ
ମବୁ କେତେ ପରିମାଣରେ ଥିଲାରୁ ୧୦୦
ଲାଖ ଲାଖ ପରିମାଣରେ । କେବଳକିମ୍ବା କି
ପ୍ରଧାନରେ ୨୦ ଟଙ୍କା ପୁଣି ହୋଇଥିଲା ଏ
କାହାର ଓ ଉତ୍ତର ଏଷିମ ସମ୍ପଦ ପ୍ରତ୍ୟେ
ପାହା ତମ କଳାରେ ସାମନ୍ଦେ ବୁଝି ହୋଇଥିଲା
ଯତେ ଯାଦରେ ଅନେକ ମୁକ୍ତରେ ଅନ୍ୟା
ନ୍ୟା ହୋଇ ଥିଲା ।

ପାଇଁ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅବଧିତୁ ଆଜି
ମହିଳା ପ୍ରକାଶ ନିର୍ମାଣ୍ଟ ଏବଂ ବାହୀ ନୋହା
ତଥା ପ୍ରକାଶକ ଦ୍ୱାରା ସବିଧାର କରିବାର

ପ୍ରକାଶକାଳୀ

ଜୀବ କରି ଉଚ୍ଚତା ପାଇ ଓହିଲୁଙ୍କ ଦରବାର
ଗାନ୍ଧୀ ସ୍ଥାନରେ ନାହିଁ ସନ୍ଧାନ୍ୟମ ମହାନ୍ତି ତେବେ
ସୁଖର ସରକାର ଓଡ଼ିଶା ରମ୍ୟର ହୋଇଅଛନ୍ତି।
ଆଶ କରୁଁ ବାଧ୍ୟମ କାହିଁ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନକାରୀ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିବେ ପୁଣ୍ୟ ସରକାର ତେବେକାର
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଅନୁଶ୍ରୁତ ବିଶେଷ। ସନ୍ଧାନ୍ୟମ ନାହିଁ
ପରିମାଣର କହିଥିବି କୁ ଆମ୍ବେମନେ ଅମ୍ବ-
ଏବଂକୁ ସମ୍ମାନ ମାତ୍ରକିମ୍ବା ଶାନ୍ତିକିମ୍ବା

ପ୍ରଧାନ ବେତ୍ରେଦୟ ମାତ୍ର ଫରବଳ ସବେଳ ତେ
ଆମୁମାନଙ୍କେ ଯୁଦ୍ଧକିତ ମାନ୍ୟନର ଅତ୍ୱା
ସାହେବ ଶିଶୁଲଭମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧର୍ମବାଦ
ଦେଇଥିବି ।

ଗତ ଅର, ଏହି ସଂ ପଞ୍ଜାବରେ କିମ୍ବା
ରେବନ୍ଦା କହେଇବୁ ଯାହା କଣ ଶୀତଳାବାନ
ଦେଇଥିଲେ, ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବାଲିଖିତ
କାହାଙ୍କି ପଦ ଉତ୍ସାହ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ ବୁଝ ଅନୁମାବେ
ଜଗତାକଳ ବିଦୁଷି, ଅବଦ ପ୍ରସାଦ କୌତୁଳ୍ୟ
ଅପୂର୍ବ ଜଳ, ମୁଖେଶାଖାୟ, ଗାନ୍ଧାଲ ଫାର ମିଥ
ମାଳମାଧବ ସେନ, ସଧାର୍ଣ୍ଣ ଶୈଳର ସିଦ୍ଧି
ଗୋପାଳ ଜନ, ବନ୍ଦେଶ୍ଵରାଶ୍ୟ, ସଖାଶ ବୃଦ୍ଧ
ଜୁହୁାର୍ଯ୍ୟ, ବରେନ, ଲାଭ ବସ, ବରତବାଦ
ଲୁହାର, ଅବଦୁଲ ହାଟେବଣୀ, ବନଶହା
ପହଳାଧୀକ, ସରଳାଶ୍ୟମ ମହାନ୍ତି, କୁଳପଥ
କୟ, ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟା ମହାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ କର୍ମମାଲାନୁଷ୍ଠାରେ
ବାହୁଦିଗର ଚଥା, ଉତ୍ସମାଧ ବିଜ୍ଞାନବେଳେ, ପାଥ ମହାତ୍ମ, କାଳମୁକ୍ତର ନିଷ୍ଠା
କୁଳ ବିହାରୀ ପଟ୍ଟକାଳୀକ, ମହା ମେନ୍ଦର ସି
ଶ୍ରୀ କର୍ମମାଲାନୁଷ୍ଠାରେ

ଅସାମୁକ ଦେଶ— ବିଜୁଳିଗାସକ୍ଷେତ୍ର
ଜ୍ଞାନବିହାର ଅନୁବଳାର ପଞ୍ଚବୀନାନ୍ଦିନୀଙ୍କ
ପାଲିନାମ୍ବାଦ ଏ ପ୍ରାଚୀନ ଆତ୍ମରଖାତରେ ଚାଲିଥିବା
ମୋଟିଏ ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣପୁ ମନ୍ତ୍ରୀହର୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତକବଳ
ଶିଖୁ ଦେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଉପରେ ଧରୋଟି ଯା
ଅର୍ଥର ଜ୍ଞାନବିହାର ଏହି ଏ ଜ୍ଞାନ ପାଇବା
ଦୂରରେ ଦାଢ଼ି ଉଠିଥିଲା । ଦେଖିବ ପାଇବା
ମୋଟିଏ ମହ ବର୍ଷା ଏ ଜ୍ଞାନବିହାର ମୋଟି
ଦେଇ ମୋଟିଏ ଏପରି ଶମାଇ ବର୍ଷା ଅନ୍ତରେ
ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମାମୋହିତ
ଶିଳ୍ପ କାଳୀ ହେଲିଥିଲା— ଏହିଲକ୍ଷ ପୁରୁଷ
ଜୀବୀ ଏ ଏହାର ଜୀବିତ ପଞ୍ଚବୀନୀ ରୂପେ ଦୃଶ୍ୟ
ପ୍ରାପ୍ତ ଦୋଷଥୁଲୀ ଯାହା ହାତ ପୂର୍ବଦର୍ଶିତ୍ଵ
ନୁହେ । ଏହାର ବାଢ଼ି ଥିଲା ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ପାଇବା ଏହି ଲୋକାବ୍ୟ ଅକ୍ଷାତ କଥାର
ଏକାର ମସିବ କଥା ଥିଲା । ତରିକାର
ନିର୍ମାଣ

ପ୍ରାଣେର ସର୍ବୀ ନାଶକ ଚେଷ୍ଟା ।— ଏହି
ପ୍ରମାଣ ତୋଟିଏ ପଢ଼ିମ ଦେଖଇ କୁଣ୍ଡ
କୁଳ ନାଥ କବୁଞ୍ଜି । ତଳେ ସେହି ଦେଖି
ପଢ଼ିମ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମୁହଁରାଜିତ ଦେଖି ହସ୍ତ ଦେଖି
ପୁରୋଗମ ପାଦ ଥରେ ଅଧେ ନିଜର ମନ ଆପି
ପ୍ରାଣୁ ଜାଗାଇବାରୁ ଥିଲାଟି ତକାହିବା
ଗାହାନ ସୁମି ସୁବର୍ଣ୍ଣ କରୁ ଅଫିଦିର ଦେଖି
ପରିମ ସହିତ ଉପର କରି ଅଳ୍ପ ସଫର

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାର ପାଦର ପାଦର
ଜୀବିକାରେ ରହିଲେ । ଏହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଯେ ପ୍ରମୋଦର ସ୍ଵର ଉଚ୍ଚରେ ଲୁଚି ପାଦ
ଦେଖିଲା ଗାନ୍ଧାର ସ୍ଥାନୀ ଦର୍ଶାଇଲୁ ଆ
ସମ୍ମାନ ଅଶ୍ଵବାହୁ ରାଜ, ଏହି ଅବସର
ସରେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କେ କାତଙ୍ଗରଙ୍ଗେ ଉଚ୍ଚର
ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନେ ବହ ଦ୍ୱାର ଘିର

କେବୁ । କହୁ ଏ ପୁରୁଷଟିଶା ସବେ
କେତେକିରୁ ଅନ୍ଧମୁଖ କରିବାକୁ ହେ
ପ୍ରାଣ କର କହିଲେ ଯେ ନାହାନ୍ତି ।
ତଥା ଧେବେ । ଶି ପବାନ୍ତି ଅଛି ଏବଂ କ
ଗାହାର ଜେଣି ଇଶର ଦେଇ ପାଇ ।
ବାବୁ ପ୍ରଦାନିମାନେ ଅନ୍ଧାରି । ୫୫୬

କ୍ଲେଟ୍ରୋଗ୍ର ଅମ୍ବାରୀ—ଅମୁଳ ବଜାର ପଥ
ବାରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ କଣ୍ଠରେ କଣ୍ଠରେ
ମୋଦେନାରେ ଅଭିନ୍ନ ଏହି କଣ୍ଠ ଆମାରେ
ଦଙ୍ଗରେ ବାରେ ତୈରକବ ହେଲା କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା । ମୋଦେନା ଫାରଦୋର୍
ଅଛିଲାରେ ଅଛି । ମାନ୍ୟବର ମନ୍ଦ କଟିଛି ୬
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ପାଦରଙ୍ଗିତ, ଅଧିକିର
ଓହଳ ଆମା ସଙ୍ଗରେ ସାରି କର ଆବଶ୍ୟକ
ଖୁବା କଣ୍ଠରବାବୁ କିମ୍ବ ମନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା କେତେ
କେତେ ପାଦେଃକୁ ହୁକୁମକାମୀ ଦେଖାଇ
ଅଦେଶ ଦେଲେ । ଓହଳ ହୁକୁମ ପ୍ରସି ଚୋଇ
କେବ ସ୍ଵପ୍ନଘୋଷିତୁହୁକୁ ଉପରେ ସାରି
ଝୋଣ୍ଟେଅ ବହିରେ ଯେ ବାରମୋର୍ଟ ଅବସର
ଦଙ୍ଗେ ବାବୁର ବୌଣ୍ଟି ଧରିବ କହି ।
ପୁଲଶଳ ହି ଅଦୀ ୬୦ ବୁ ହୁକୁମ କ
ପାଇଲେ ଅଧିକା ସହିତରେ ସାରାତ କୋର-
ପାରି କହି । ତବନ ଯେହି ଅଧି ଜଗାମନ୍ତ୍ର
ଜଗାନ୍ତ୍ର କିମ୍ବ ତେଣ୍ଟ କହିଲେ ଏ କଥାଦ୍ୱାରା
କଥା ମୋର ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ।

ପୁରସ୍କାର ଦିତିବଣ । — ଏହି ଗାଁ ଏ ଧର
ଯୋମକାଳ ପଥାର ବାଟ ଯା ସମସ୍ତେ ଦିଲ
ଏତର୍ଥେତୁ ଫଳ୍ପରଂବଳ ହିନ୍ଦୀଳୟନ ବାହିର
ପୁରସ୍କାର ଦିତିବଣ ସଙ୍ଗିଦିବ ହୋଇଥିଲା । ମୁଁ—
କୁଟ ସଥାଯୋଗର ସଙ୍କଳିତ ହୋଇଥିଲା ।
ପୁରୁଷ ପାଶରୁ ଉନ୍ନତାଟ ବର୍ଣ୍ଣାଯୋଗ୍ରୂ
ଜୀବଜୀବ ସବୁରେ ଗୋପନି କରିଯାଇ
ଥିଲେ । ଅଧିକ ଜ ୪୦ ଟ ମାତ୍ରାରେବେ ବୁଦ୍ଧି
ବ୍ୟକ୍ତି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ । ବିଶେଷତଃ ୧୫ବର
ଶାରୀର ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରିୟ, ମୃଦୁ ଉତ୍ସାହିତ
ଶାସ୍ତ୍ର ବିବନ୍ଦମାନ ବଜାରର ମରିବେ ଯୋଗ
ବାନ ଅବଳିତସ୍ଥବ ହୋଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତ୍ତିବ୍ରଦ୍ଧ
ମାନ୍ୟରେ ମି, ଏୟ, କେ, ଓହବି ଏ, ଆମ
ମନ୍ଦୋଦୟ ସର୍ବାତ୍ମା ଅବଳ ଅବଳିତ
ବିଦ୍ୱାନେ । ସଥାଧର ବାଣିଜ ମଧ୍ୟେ ଧାରା
ଦିବ ବାନ୍ଦମାନବର ଉଚ୍ଛାର, ଉଚ୍ଚମାନ ପାଠୀ
ଦିବି ଶବ୍ଦରେ ସମ୍ମାନ ମନ୍ଦୋଦୟର ତୁମ୍ଭ
ପ୍ରସ୍ତାର ଦିନର ହୋଇଥିଲା । ଜୀବିତ
ଚେତେବ ବନ୍ଦୁମନ୍ଦର ଏବଂ ସମ୍ମାନକର
ବିଶେଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାରବେଦ୍ଵିତ୍ତୀୟ ପରେ ଦର
ଦଳ ହୋଇଥିଲା । ଏତିବର ତାର୍ଦ୍ଦାନଳୀ
ପ୍ରତିକୁଳୁଷେ ସଙ୍ଗିଦିବ ହୋଇଥିଲାକୁ ଆମୁମାତେ
ମୁଲର ବୈଶେଷନ, ହେତୁମାନୁଷ ପରିବଳ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେଉଥିଲା ।

ପାହିଲୁଷମର୍ଦ୍ଦା କାନ୍—କମେଲ କାହିଁବା
ଗମ୍ଭୀରମୁହ ତିଳ୍ୟଦୋଗା ଶ୍ରୀମତ୍ କର୍ଣ୍ଣଦାତା
ଲାଟ ପ୍ରତିପାଦାନକ ସିର୍ଫାର୍ଡ କେଟ୍‌ର କୁର
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିନରେ ବୁଝାଯାଏ କେବା କାଳ ଉପରେ
ବାବୁ ବିହୁରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବେହ ସ୍ଵର୍ଗର
ଚିରଂ ଚିମାକୁ ଅଛୁ ଏକଳାଟ ହେ । ହେବା
ଥର୍ଯ୍ୟ । ଏହିରେ ସେହି ହୁକୁ ଅଛନ୍ତି
କିମ୍ବା ପ୍ରସ୍ତୁତିକ କୁମାରେ ପଦମରତେ ଉପା
ଶୋରୀ ଉତ୍ତରା କାରଙ୍ଗ ସେହି ହୁକୁ ମନେକି
କରିଛି । ଏହିରେ କିମ୍ବା କରିବାର କବା ଦେଖାଇ
ପଢିବାର କାମାନାହୁକୁ । ବିଜ୍ଞାନକୁ ପାଇବାର

କେବେ ପ୍ରକାଶରେ ଏଥା ମାତ୍ରିଏ
କେବେ ସମ୍ବନ୍ଧେ ହେଉଥାଏ
ଏବୁ କେବେ ଉଚ୍ଚତାରେ ହେଉଥାଏ
ଏବୁ କେବେ ଉଚ୍ଚତାରେ ହେଉଥାଏ

ପାତ୍ରପୁଣି ହେଲା—ତାଙ୍କୁ ମନେଇ-
ନାହିଁ ତଥେ ଯାଏଇ ଅମାଟପ୍ରାଣ

କଣ୍ଠରେ ହାତ ହେଲୁ ଗଲ ନୁହିବ ବାର୍ଷି
ଦିନାକି ଉପରମେ ଯାଇ ଉଦୟହଳ ଦିନ
ବୃଦ୍ଧିଶକ୍ତି ଦେବ ଏମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ସୁଖ ଦେବିଲେ ବହଳ ପରି ହୋଇ
ଥିଲାର ପାଇଁ ହଜି ବରସାର । ଆଜୁର
ସେଇଲି ଚନ୍ଦ୍ରି ଦୟ ଅଣିବିପ୍ରାଣୀ ଶିଳ୍ପିଙ୍କ
ମାଜେ ଏହି କଷିକ ହୋଇ ବୁଝିବ ବା ଅଗ୍ରହୀ
ଧାରଣ କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ରାନ୍ତେ ମାଧ୍ୟମରେ ବା
ଆଜିକେବଳି କଷିକାରୀ ମାତ୍ର ଦେଖାଯାଇଥିଲୁ
ଅନେକ ଶୀଘ୍ରକୁ ହର୍ଷିକ ବଦମାରୀରେ ପ୍ରାଣୟ-
ପଥରେ ଆମାର ହବନ୍ତି ଓ ଟ୍ରେନରେ ମୁଗ୍ଧ
ହେଲୁ । ଏହି ଅନ୍ତପ୍ରାଣରେ ଜଳପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅବର
କ କରିବେ କାହିଁକି । ଅନୁଭବକାର ଦିନରୁ
ମୁହଁ ହେବୁ କଇଥିବେଳେ ତାର ପାଇଥିଲୁ
ଫଳତରେ ଏହି ବିଗନ୍ଧ ଓ ବାବଦିଗାର
ପ୍ରଥା ପ୍ରଭାବ କରିବାର ଦିନର ।

ପର୍ବତୀଙ୍କ ଦିନୋ— ବହୁ ଧୂମର ସହିତ
ଅବଲମ୍ବନ ଦେଲୁ ଏହି କଳ୍ପନାର ଜିଣେ ପ୍ରତିକି
ବ୍ୟକ୍ତି ବାହୁ ଚନ୍ଦ୍ରଖେତର ସୁପ୍ରତି କି ଏହି
କଷ୍ମସରେ ଗାନ୍ଧି କା ଏହି ରହ ଏ ସଂପର୍କରୁ
ଦିନେ ଯେ ତୋରାହିଲୁ । ହେ କି ଏହି ପ୍ରତିକାଶୀ
ପେକଳଙ୍କ ଦେଇବ କରିଥିଲେ । ଶାକାରର ପତ୍ର-
କୁଣ୍ଡ ପଧାରୁ କରିଲୁ କି, ଏହି, ଧୂପ ଦେଇଲୟାଏ
ଅଥବା କୁଣ୍ଡକାରୀ ଧୂପ ଠକିଲ କରିଲୁ
ଏମ, ଏହି ଧୂପ ବାରାନ୍ଦୁର ଏକ ବାହୁ ଅମୃତ-
ଦର ଧୂପ ତେଗୁମାନଙ୍କୁ ଦିଲାନ୍ତି । ଧରିଲ
ଏହି କେ କରିଯାଇବ ଯୁଦ୍ଧ ଦଳାକି ତାହାଙ୍କ
ପଣ୍ଡା ନ ବାଲଦେବ ଉପର୍ତ୍ତିର ଆର ଶାତରାଜ୍ୟ-
କ୍ଷେତ୍ର । ଶର୍ଵର ଏହି ଭାଗିନୀର କିମ୍ବା ବ
ପରିହାଜ କାହାରୁ ଏହି ଘୋରାନ୍ତିର ପରିବାର-
କର୍ଣ୍ଣର ବନ୍ଦୁ କା ଉପର କରିଦେ ।

ବୁଝିଲା ସ୍ଥାନରେ— ‘ଦେଖନ୍ତି’ ଏମାର-
ପହି କଢ଼ି ପୌଛୁଣ୍ଡ କର ଦେଖିଗପାରି ଓ ରୟ
ବନାତୁର ଭାବୁର ଚାହାର ଦୋଷ ଅପାରା
ଯେ ସୁଧା ଦୁଃଖ ଅଭିଜନନକୁହେବଳ
କଥା ହାତର କଥା ହେଲା ଉପରୁକୁଣ୍ଡ
ମୋହିବ ହନ୍ତା ବୁଝିଲା କହିଲେ କେଇ
ଗାହାରୁ । କହିଲେ କଥାକେ ଆପଣା ? କଥାକୁ
କଥାକୁ ପରିଦେସେ ମାତ୍ରକା ସ୍ଵରୂପକାଳ କୌଣସି
ଦେବା ସମସ୍ତକୁ ଜଣାଏ ଦେଖାଇପାଇଲା କହିଲା
ତାଙ୍କ କି ଜିନିମା ଫୌଜିତ୍ବର ହଥା ଦୁଇହି କରିବ
ହାତା କଲେ କହି କଲେ ପାଶକୁଣ୍ଡ । ଦୁଇ
ଶାକ ଲାଗି ଦେଖି ତୋଣିଷିଳ କପ୍ତନେବି ମଧ୍ୟରୀ
କରୁ କାହିଁ ଘରୁ ଠକା କୁହାର କରେ ମୁଣ୍ଡ-
ମୁଣ୍ଡ କୁଆଞ୍ଜା । ମହିଦୀଗିର୍ଜି କେବାରୁ ମୁଣ୍ଡ
ମୁଣ୍ଡର ଦେଇଥିଲୁ କି କରିଲା ପ୍ରଥା କଠାକୁ
ହାତାରେ ଦୋଷକୁ । ଏହା ତମାରେ ମାତ୍ରରେ
ସମଦେହ ସହ ଓ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଅବଧାର
କରେବା ସମଜର କର୍ମର ବନ୍ଦ ଦରିଦ୍ର ।

ଦେବ ଅଟେ— ଆଜିର ସହାଯ ଅବଶ୍ୟକ ହେବୁ
ଯେ ଦେବାତଳ ପାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶୋଇ
ଅନୁଭବେ ଗୋଟିଏ ହୃଦୟ ଓ ଉତ୍ସମ ଅନୁଭବ
କାହାରଙ୍କୁ ଏହି ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଏହି କାନ୍ତି
ଏହି କେବଳ ଶୋଇରାବେବେ ଅର୍ପିଅନ୍ତରୁ ।

କୁଳାଶିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବ ଏହି ଏହାକୁ ସାଧ୍ୟାକାଳ ହଜା, ମୁଣ୍ଡା ଓ ସାଧ୍ୟାକାଳ ଲେଖାର ଛିନ୍ନକାର ହେବା ଅଣା ଅଛି । ଶାରୀରିକ କାନ୍ଦାବାର ଅବଦର୍ଶନ ହେବା ଓ କିମ୍ବା କୋରାଥିକୁ ଏ ବନ୍ଦୁ ଦିନାଜି ହେବା

ପ୍ରସ୍ତୁତ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରମାଣ ଦିଇଲେ କିନ୍ତୁ ସୁରକ୍ଷା
ବସ୍ତୁ ହେବା ଅଛେ କାହିଁରେ ଜାଣେ
ଲାଗିଥିବା ପଞ୍ଚାଶ ଦିନେରେ ଦାରିଦ୍ର୍ଯ୍ୟ
ଅକ୍ଷାମ ଅନ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵ (ଅନେକଳ) ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବାରେ ଏହା ଦାରିଦ୍ର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କାର୍ଯ୍ୟରେ କାହିଁ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିବଦ୍ଧତା
ହେଉଅଛି । ଏ କାରାର ଡାରିଦ୍ର୍ଯ୍ୟର କୁଳ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପଳିଥୀପୂର୍ବ ଅଥବା ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କାହିଁ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଲାଗୁ । ନେଇ ଯଥା ସୁରକ୍ଷା
ପାଇବାର ଏହି ସ୍ଵର୍ଗତ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗେ ଉତ୍ତରାହି
କାର ତତ୍ତ୍ଵ ଅନ୍ତରାଳ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ କେବେଳ
କୁଳଗାର ହେବ କାହା ଅଧିକ ।

ପରିବାର ପିତ୍ରାଚାର — ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିରର ଗାଁ
କରିବେ ଶେଷ ହେବା ସମ୍ମାନର ଫଳ ପିତ୍ରାଚାର
କୁ ପୂଜାର ସେ କ୍ରିତେଷ, ଉତ୍ସାହ
ଦେବେକ ଅଜ୍ଞ, ସମ୍ମ, କାଶୀର, କମେଲାର
ଦେବେବ କଣ, ଶାର୍ଦ୍ଦରାତି, ମନ୍ଦିର ଏବଂ
ମାତ୍ରାଚର ଦେବେବ କଣ ବ୍ୟକ୍ତ ଅତି
ବାଧାକରର ଦେବ ପୋତ କାଳି । କରୁ

ଅବ୍ୟାକୁ ଅଛେତ ପ୍ରାଗରେ ଶ୍ରୀକାର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚ
ମୁଣ୍ଡ ଦୋଷପାରୁ-ହିଁ । ପାଞ୍ଜାର ଅନ୍ଧା
ଧରଣେ ପୂର୍ବପର ରହୁଥିଲୁ ଏବଂ ପରାବା
ପରାତ ଦିଅପରିଥିଲୁ । ମୁକ୍ତାର ୧୯୫୨
ଏବଂ ଅଧିକରଣର ପରାମର୍ଶ ଲାଗି ସାହାର
ପରାମର୍ଶରେ । ସାହାରର ମାତ୍ରାପରେ ୨୫୫
ଲକ୍ଷ ପ୍ରାଣଧାରଣ ଭର୍ଯ୍ୟକୋଣ୍ଠେ ଉଚ୍ଚତା
ପରି ଅଭ୍ୟାକୁ ପରାମର୍ଶ ପରି ବାବା ଦୁଃଖରୁ
ମୁକ୍ତାର ୨୦୯ ଟଙ୍କାରେ ଏବଂ ଏବନଦାର ୨୭୫୯ଟଙ୍କା
ପରାମର୍ଶ । ଦାରାରତ୍ନପାତ୍ର ଅଗ୍ରନ୍ଧ
ହଜାରଦାଶ ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରଗଣରେ କଳାନ୍ତି
ଅବ୍ୟାକୁ ୩୫୫ ଟଙ୍କାରେ । ମାତ୍ରାମରେ ୩୦୫
ଟଙ୍କା ଦିଅବୁବରେ ଏବଂ ଲକ୍ଷ ମୁକ୍ତାର ଏବଂ
ମାତ୍ରାମରେ ୧୫୨୦ ଲକ୍ଷ ଅଧିକରଣର ସାହାର
ପରାମର୍ଶରେ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ଵିତ
ପରାମର୍ଶ ପରି, ଏବନାକୁଣ୍ଡ ବକ୍ଷତାର ପରାମର୍ଶ
ପରି ମେରେଖାରରେ ମୁକ୍ତାର ୧୫୦୦ ଟଙ୍କାରେ
ଏବନକୁଣ୍ଡ ୧୮୦୦ ଲକ୍ଷ, ଉପରିମାତ୍ରରେ
୨୦୫୫ ଟଙ୍କା ଏବଂ କରେଇରେ ୧୦୫୫ ଲକ୍ଷ

ପରଚାନ୍ତ ବିଶାଖାଦି—ଶୁଭରତାପିକୁ ପଥେ
ପରେ ବିଶାଖାମଣ୍ଡି ନମନେ ପର୍ବତମେଷ
ତେଜେତୁତି ଏ ଦୃଢ଼ି ପକ୍ଷିଅହୟ୍ୟ । ଏ ସିକ
ହିଂ ପାତା ଧୀରିଯା କବନ୍ଧୀ ନ ଧୂର
ଦେବେତ ପୁରେ ଦୃଢ଼ିକ ପରିମାଣ କରି
ଦେଆଯିନା ଏହ କିମ୍ବାପ୍ର ଅକ୍ଷରୋତ୍ତ
ଦେଶେଜ କିମ୍ବାପ୍ରାଳୟରେ ଭାବରୀତ୍ୟ ପ୍ରକ
ବରତ କେତା କଞ୍ଚକଲାଭ ପ୍ରତାପ ପାଦିବ
ଦୂରତ୍ବ ସେ ସମେତ କରି ପର୍ବତ ମେଷଦିବ
ମୋଟି ନିର୍ବାଚନୀ ଜର ଗା ୨୦ ମରିଲୁଣ୍ଡିବ
ଦେବେତେ ବାହାରିଥିଲୁ ଏହ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଦୃଢ଼ିନ
ପତମଶତ କିମ୍ବାକଣୀ ସବୁତୁ ହୋଇ
ଥିଲୁ । ଉତ୍ସାହାରୀ ପାହାର ପରମ୍ପରାକୁ

ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିବା ହୃଦୀ କାମ ରେ ମୁଲ
ପଠରେ ଲେଖା ଗଲା । ସତ୍ୟ ॥
୧ । ବିଷୟରେ ଯେତୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରତି ବାଣୀ
ଶା ହୃଦୀ ମୁଖ ॥ ୨୦୦ ଅନୁବାଦ
୨୦୦ ପାଇବା ।

୨। ଦିଲ୍ଲାର ଏଣ୍ଟା ଗୁରୁ ଶର୍ମିଳ ଗୋପାଳ
କାନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ ବିଭାଗ ପ୍ରାଦୃଷ୍ୟ ଲେଖାଏ ।

୪ । ପାଇଁରେ ସମାଜେ ପାଇଁର ଗୋଟିଏ
ଦୁଇ ମୂଳ୍ୟ ୧୦୦ ଅନ୍ତରୀ ୨୫୦ ପାଇଁଣ୍ଠି !
୫ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ମୂଳ୍ୟରେ ପାଇଁର ଚିନ୍ତାର୍ଥୀ କାହାର
ଗୋଟିଏ ଦୁଇ ଶତ ୧୦୦ ବିନ୍ଦୁ ୨୫୦ ପାଇଁବେ ।

*। ପିରଙ୍ଗି ସନ୍ଧାନୀ ଶୁଣିଆ କମଳ
ବାବତ୍ତେ ଶୋଇ ଗଲୁ ମୁଦ୍ରଣ ୧୦୦ ଟଙ୍କାଟା
*। ହରଭବନୀଯ ବଜାରୀ (ପାତୁଏବ
ଶୁଣନ୍ତେ ଶୁଣିଆ ଶିଖାନନ୍ଦିର ବା
ଶୋଇ ଗଲୁ ମୁଦ୍ରଣ ୮୦୦ ଟଙ୍କାଟା।

— 1 —

ଦେବତା—ବନଚକ୍ର, ମୋହି ପଞ୍ଜା
“ମୁକାର ଓ ପୁନାର ସୁଦିନେହ” ଦିଅପୂରେ
ଅଣ୍ଟିବ ଇତ୍ତିବାବ ପ୍ରକୟୁକ୍ତ କମଳାଶର୍ମା ।
କେବେଳ ଶିଖିଲାମ ପାଦମ କରିଲା

କହେ କମଳାନ୍ଧୁ ଲାକ୍ଷଣ୍ଯ ଦିନ୍ଦୁରେ
ଦେବେବ ଗଥା ଲେଖି ତହାରମ୍ଭ ହେ
ଶବ୍ଦ ଚିରେ ମର୍ଦ୍ଦ-ବାରଦ (Murderer)
ଓ ସ୍ଵପ୍ନୀ (Swash buckler) କରମଣ
ଅବାର ଲୋହ ଧାରିବା ମହ ଶବ୍ଦ ସେଇହା
କି ଥିଲେ । ମେତ୍ର ମାତେ ଏହା ନିଜାବାଦର
ଶ୍ରୀପୁ କେମନ୍ତକୁ ହେଲାଟେ ଅଭାରଣ ଦିନ-
ତଥା ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରକ ବଳର ଲାଗାଇଥାଏନ୍ତି ।
ଦିନକ ଜିରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀର ଘୋଡ଼ାଗଣୀର
ଥିଲେ ଏବ ଗାହର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଭେଦ୍ୟ ଓ ଅପ-
ରହଣ ଥିଲା । ଶିବପ୍ରତି ଓ ଧୀ ଜୀବ ପ୍ରତି
ଅବର ଧନ୍ୟକ ଥିଲେ ଥିଲା । କହନ ଅଛି ଯେ
ସେ ସୁରକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୂର ଧର୍ମପୁରେ ବହୁଧିନେ
ସେ ଶନ୍ତିର୍ବଳ ଅଭେଦ ଗରାନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ମାତ୍ର
ଧୀ ଧର ଯେଉ ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତାର ଧ୍ୱନେଶ ନ
ଥିଲେ । କଥାପାଇଁ ଧୀଗାତେ ଶିବକୁ ପଢ଼ି
ଅସର୍ବି, ପ୍ରବୀହେଳାବାରେ ହୃଦ କଷିତିଶମ୍ଭୁମି
ବଥର ଉଦ୍‌ଦର୍ଶକ ଅର ଜାହିକ ସମ୍ମାନକ କରାନ୍ତି
ସାବଧାନକିମ୍ବା । ଯେତୁ ସମୟରେ ଶିବର
ଅଭେଦବନ୍ଦର, ବରୀମନେ ସେହି ସମସ୍ତରେ
ଧଳନୁମାନ ଦିଲେ ପ୍ରତି ପ୍ରେମତ୍ତା
ଦେଲେ । ଅଭିନନ୍ଦିନ ମଧ୍ୟ କଲାକାର ହାତ
ଦିବତିର ସହି କରୁଥାଇଲା ପ୍ରାଣର ଦରଶ
ଦଳ ପ୍ରତାପ କରୁଥାଇଲେ ମାତ୍ର ତିନି
କହିରୁ ଓ ତାର୍ଯ୍ୟ ପରିମାଣ ଏହି
କାହାର କରନ୍ତି ଆଜି

ପରେ ଶିଖନ୍ତି ୧
ଦୂରାଗର ସମ୍ମା
କରିବ ଏହି
ଅବସ୍ଥା
ହେ
ଜୀବା
ଯାଏନ୍ତିକାଳେ କୁଳ ଘର ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ
ଠାରୁ ମନ୍ତ୍ରିବ ଅଞ୍ଚଳ ଦୋଷର ନିକୁ ଭରି
ଥିଲେ । ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ରେତିପରିମାଣୀ ଏହି
ସମୟରେ ନ କୁଠାପରିବ ତ କରନ୍ତିର ବାବୁ-
ଶୁଣ ଗାଧା ହୁଲାର କରନ୍ତିକାର ଦୂଷତା
ସମ୍ମାନ ଆରାଜକି ନହିଁଥିଲେ ଯେ ତିବକୁ ଛାରେ
ବିଶେଷ ଶୁଣନ୍ତି ଦେବନ୍ଧୀର ଥିଲେ । ସେ
ବ୍ୟବହରରେ ଯୁ ଜଗନ୍ନଥ ବଜରି ନର୍ତ୍ତକ ଶଖାର
କରନ୍ତିରିବ ଯହିପାଇ କୁଳ ପ୍ରକାର ଦେବ
ଶାକ ନୃତ୍ୟ କଲେ ସମ୍ମାନ ଦେବାରୁ ଏ
ହୋଇଥିଲେ । ମୋରକ ଦେବିଖ
ବାବ ଦେବିକ ପରିଷ ଯୁଦ୍ଧ ଦେବିତିର
ବଜେ ଜବ କ ହୋଇ ତୁରେଇ ପ୍ରାଣ
ଥିଲେ । ସେ ଜାରେ ମହାରତ୍ନ (Hero)

ଧର୍ମକାନ୍ଦଳର ।
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଥିଲାକର ପହଞ୍ଚ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ
ଯେ ଅମୃତକଳାର ପଢାଇବାର ସ୍ଵତେଷୁ ପ୍ରତିକାଳ
ଅନୁ ଅଠବରାର ଲଜ୍ଜା ବାରାକୁର ପଢାଇବାର
ଅମୃତକଳାର ନବେଳକ ଏହି କର୍ମାତ ତଥା
ଅବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରତିକାଳ ମୁଦ୍ରା ମୁଦ୍ରା ବର-ବର୍ତ୍ତରେ
ଅବେଳ ପଢାଇବାର ବିଷୟରେ, ମହି ଅଜ
ଗୋଟିଏ ଲିଙ୍ଗକୁ ପରିଚାରିତ କୌଣସିପ୍ରତାବାନ
ସଂଖ୍ୟା କହେବି ଅମୃତକଳାର ହୁଏଇ ଅକ୍ଷୁ
ନବେଳକ ସଂକଳନ ଅଭିଭାବକ ପଢାଇବା
କରିବା ସକାଳେ ଘେରି ଉଠିଛି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା । ଅମୃତକଳାର କେବଳ ପର୍ମି ଏବଂ
ମାତ୍ର ଏଥାର କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀ ଅବସର ଆଜି ହାତରବ ଦିନ୍ୟ
ଆମେଖାଳେ କେତ୍ତୁବେ ଏ ପଚି କାହିଁ ନହିଁ
ପଲୁଁ, ବର୍ତ୍ତିଗାଳ ଚଣ୍ଡାଳ ଅମର ପଥ
ଦେଖି ଏହାର ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ତରୁଅଛି । ଶ୍ରୀମତୀ
ପଲା ବାହାତୁର ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପୁଣୋରା
ଦେଖାଯାଇ ଶ୍ରୀମତୀ ଏଥିରେ କୁହକୁ
ପ୍ଲାପନ ଦିଲାବେ ଏବଂ ଦେଉଳନ୍ତରେ ଏହା
ପଞ୍ଚାମାନ୍ଦୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଅବେଳା ପ୍ରଭାତ କଲେ
ଅକରଣ ହାରିଛ ସିଦ୍ଧ ହେବ ।

ପ୍ରାଚୀନତମା !

ବର୍ତ୍ତମାନ ପଟ୍ଟକୁ ହାତରେବେ ଜଳାମାଳେ ଶୁଦ୍ଧିପଥରୀତି । ଗର୍ବକଟି ଦେଖି
କୁଣ୍ଡଳ କଳ ପଡ଼ି ବର୍ଷାଖଳ । ବହୁ ମଧ୍ୟରେ
ମୋହିବରେ ଅସ୍ତ୍ର ଚାଲୁଛି ଉତ୍ସବାଦେବ
ମହୋଦୟ ଅପରାଦ ମହାଲସ ବଜାଯାଇବି ।
ଅରୁ ମୋହିବ ଆଜିଏହି ବର୍ଷାଖଳ । ମନହାତ
ଅମୃତରେ ସାହୁଧକ କୁଣ୍ଡଳ ତଙ୍କ ଦେଖା ଅପା
ମୁଦ୍ରା ନୁହେ । କଳମାଦେବ ମହୋଦୟରୁ ଧେବ
ଦୂର ଶାନ୍ତି ଦେଖିଲେ ବସନ୍ତର ମହୋଦୟରୁ
ମହାଲସ କରିବାକୁ ଅବେଳା ହଥରେ ଏବି
କାହିଁ ଦେଖିଥିଲା ତଙ୍କ ଏହିକିମ୍ବଳ ମେଘରାଜାଙ୍କ
ଦିବେ ପୂର୍ବପତି ଦୂରକଳାଙ୍କ ବସିବାକୁ ଦଶକ୍ରେ
ଦେବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହାଯତାକୁ ଦୁଆକ୍ରାନ୍ତ
କାନେକ ମହିଦ ଏବି ଆଜି ଦୋଷଧାତ୍ରୀ ।
ଶୁଦ୍ଧିପଥ ତଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧିର ଯାତ୍ରା ଦୀର୍ଘମୁଖର
ଦୀର୍ଘମୁଖରେ ଧେମାଜଳ ମଧ୍ୟ ବସିବାକୁ ପ୍ରାଣ
ଆମଧାରକ୍ରେ । ତଙ୍କରକଳର ବସିବାର
କବିତା ପ୍ରତି ତ ହୁଗାରୁ ଧେମାଜଳର ତ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦର
ଦିଶେ ଦିଶେ ଅତ୍ୟନ୍ତା ଦେବାପତି । ଆଜା
ଦର୍ଶକ ଜନମାଦେବ ମହୋଦୟ ଏ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି
ଦିବେକଳା ତର ଏଥର ପ୍ରକଳନାର ତେବେବି
ଏ ପଥରୀତି ଦେଖି ଦେଇବା

ପ୍ରମାଣିତ କରିବା କାହାରୁ ନାହିଁ ।

ବୋର ଓ ଉଦ୍‌ଧାର କାମପ୍ରାପନ

ପଦାର ଓ ଶୁଣିଯାଇ ବ୍ୟବସ୍ଥାଏକ ସଜ୍ଜି
ଉତ୍ତରାଳ ମୁନିଷିପିଲିଟିଆରିଆରେ ପରିବୃତ୍ତ
ବାର ମେଷବର୍ଷ ଦାଖ କି ଏଇ ଓ କିମ୍ବା
ବୋର୍ଡରାର୍ଡଙ୍କ ପରିବୃତ୍ତ ବାର ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତର ଦାଖ
କି ଏ ମନ୍ଦୋଦିଷ୍ଟମାତ୍ରେ ମଠଗୋଟାର କେବଳିକ କାହା
ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ମେଥିକର ସାହେବ ପ୍ରତାପ ଦକ୍ଷିଣାହାରୀ
ଦୂମଧାରୀମନଙ୍କ ପରିବୃତ୍ତ ଅଧିକ ବଳ
ବାକେନ୍ଦ୍ର, କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦକ୍ଷ ହେଉ ଗାନ୍ଧୀମାନ
ଗୋପନୀୟକୁ । ଏହାକିମ କମ୍ବାର୍କ ଫଳ
ବୁଝାଯାଇ ପାଇନ୍ଦରେ ଯଥାସମୟରେ ପଢାରି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର କୁଳଜୀଣ ଯାହା ଆପଣି ଅପରା
ଧ୍ୟାନମୂଳେ ତୌଦିଲରେ ପ୍ରାଚୀନତା ଦର୍ଶନ
ଅନ୍ତରେ ମାତ୍ର ସୁଧାନ୍ତର ସଥିନଙ୍କାଠିନରେ
ଶୋଭିଏ କଟକୁଳକ ରଜ୍ୟ ଜାଗ ହେଲାନ୍ତିଛି
ଶ୍ରୀନାଥ ଅବୁଧୀନମନ୍ଦ କୁଳରେ ପ୍ରାଚୀନତା ସଥି
ପରି ପ୍ରାଚୀନ ଦିଶରଥିଲ କାନ୍ଦକ ଜାଣେ କୋଟିରେ
ଦୁଇହାଶ ପ୍ରେରେ କଲିବା ଦୁଇବା ମାତ୍ର ମରିବା
କିମ୍ବା ତନେକଳ ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ତରପରିମୁଦ୍ରାକୁ ପ୍ରଦାନ କରି
କଲିବ ପାଇବା କାନ୍ଦକ କାନ୍ଦକ କୋଟି ଦିଶରଥିଲ
ତେଣୁ ଶତବିଦୀ କଟକୁଳକ ପରିମାତ୍ର ଗାନ୍ଧି
ଦିଶରଥିଲ ପୋଇ ପରିଗଠନେରସମ୍ମାନାଧିକାରୀଙ୍କୁ
ମାଟ୍ଟିପୁଣ ଥାବେନ୍ଦ୍ରନାଥାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରପରିମୁଦ୍ରାକୁ
ଦିଶରଥିଲ ମରିବା ଦିଶରଥିଲ ପରିମାତ୍ର
କାନ୍ଦକ ଆମ୍ବେନାନେ କେ ମରିବା
କଟକୁଳକାନ୍ଦକଙ୍କୁ ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲକର ଟରଣୀ ।

ପ୍ରକାଶକ କୋର୍ପ୍ସ ।

ଅମେରାକେ ଏଥିପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଦିନକଳି
ଏହିପରି ପଲାଷିତନମାକେ ନିରଜନେ
ନମର ମହିମାମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ
ଅଷ୍ଟିଶ୍ଵରାର ପାଠମାମଙ୍କ ଜୀବନପ୍ରଭୁ
ଦୟାବନପତ୍ରମାକେ ମର ତା ଏହି ଧର୍ମ ପତିକାର
ସକଳେ ଉତେଷ କେ ପୂର୍ବମାର୍ଗ ଦେଇ ପଠନ
ଧ୍ୟାନ ଦରାଯାଇଛି । ପୁରୁଷ ଶୋଭନେ
ବନେଷ ହ ତ କ ହୋତାଥିଲା । ଏହି
ହିଁ ତ ଜ୍ଞାନର ମାତ୍ରର କିମ୍ବାବନପତ୍ରମାକେ
ପ୍ରଥମ ଅଭିନ ତୁମ୍ହାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଭିନ ଏହି ଏହି
ଦୟାବନପତ୍ରମାକେ ପଞ୍ଚାର ଜୀବନ ଶୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା
କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଲା ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ

ନାହାନ୍ତୁ ବୁଝ କିମ୍ବା ହୋଇଲା ତେବେଳେ ଯେବେଳେ
କଥ ସହିଗ ଘୋର ଟେହେ ବିଶ୍ଵରାଜୀଙ୍କାରର
କରାୟ ହେବା ଉପରିବର୍ଷର ମୋଟିଏ ବହାନ୍ତି
ତିଲକ କରାଇ ପ୍ରକାର ହୋଇଥିଲେ ଅଧିକ

ସରକା ହୋଇବ ତେବେଳିମାଙ୍କ ପରେ ତିବି
ହୋଇବ ଓହିଲାଗନ୍ତ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବାକୁ
ଅସ୍ତ୍ରୀକୃତ ହେବାରୁ ଜିଲ୍ଲାକୋଟର ତେବେଳିମାଙ୍କ
ଏ ନିଜନାରେ ଥୋକ ଦେଇ କି ଶୁଣେ । ଅନୁମାନ
କରିବ ଏହିକିମ୍ବାଦ୍ୟ ସେ ସରକିର କୋଟି
ତେବେଳିମାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଜିଲ୍ଲାହୋଇଗର
କେଇ ଶୁଭାଶ୍ରମେ ସହି ମନୋମାନିନ
ରହିବା ଅନୁଭବ । ସମସ୍ତେ ଏହା ମିଳ ଧର୍ମାଚାରେ
କାହିଁ ସରକିର କୋଟିର ତେବେଲି ବଧା ଉପର
କୋଟିର ତେବେଲିମାଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାନ ବଢା
ରହିବ ।

ରତ୍ନମାଳା

ଏ ପଶୁରରେ ପାନ୍ଥିମାଣ ଗଢ଼ ଦୂ
ରୁକୁଳାର ଶେଷ ହେଲେ ଯାଏ ବଜାଦିପ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗହୁଁ ଅରଦିତ ସମସ୍ତ ବାହୀ ସାଧ
ହୋଇ ଶେଷକୁ ଶେରୁମାଣ ବାହାର ଚାଲିବାର କବା ଏ ୧୦ ଖା ଦେବେ ସମ୍ମ
ହୋଇଥିଲା । ଏହାର ଫେରଙ୍ଗାନକାର ଓ ନାନା
ମନ୍ଦର ଯାହା ଅଟ କୀ ହୋଇଗାନ୍ତି । ଅକାଶ
ପ୍ଲାନେଟ ଯାହା ସଞ୍ଚାର କାନ୍ଦିକାର କୁ କିମ୍ବା
ଦିଦିଲ୍ଲା, ଗୌଧ୍ୱାନିକାର, ବନ୍ଦିବିନାନାନ
ଦେଖାସାଧାନ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସାନ୍ତୁ ଯାହା ଯାଏ
ମନ୍ଦର ଅକ୍ଷରର ଦସ୍ତଖତିଲା । ଏକ ସମ୍ମାନର
ଗୌଧ୍ୱାନକାରର ଅତ୍ୟମ୍ଭବ ଅଧିକ ସ୍ଵର
ଦେତାରେ ଦୁଇବଳ ପୂର୍ବରୁ ଏକବଳ ଲୁହ
ନାମାରମ୍ଭ ହୋଇ ଯାହା ପାଇଦିତ କରିବ
ଯାହାର ଏ କାହାର ପାଇବାର କାହା

କୁଳାଯତା ଓ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦାତାଙ୍କର ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟାୟେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏକାଧିକ ବିଦ୍ୟାଗାର ସଙ୍ଗେ ଏହା ଏକ ଜୀବନାଳ୍ମାଣ ନାହିଁ । କାହା ତାଙ୍କରେ କାହାରେ ଏହାକିମି ହୋଇଥିଲା । ଏହା କିମି କୁବି ମେଳି ଦେଖି ଅଧିକାର ପାଇ ବୁଝିଲା ଏବଂ କରିବାରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ହେଉଛି ବର୍ଣ୍ଣନା ଏବଂ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅଧିକାର ପାଇବା କୁଳାଯତା ସମୟ ଲହରିରେ ବିନା ପାଇବା ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଗାର ସାଥେ ଦେଇ ବଢ଼ିବା ହେଲାଯଥିଲା । ଏହାର ଜୀବନକିମି ଅନ୍ତରେ ବିଚିତ୍ରିତ ନାହିଁ । ଏହା ଏହା ଏହା ଆହୁତି ପ୍ରାଣଚକ୍ରରେ ନୁହେ । ବାବିକ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବିତ ଦିଶାର ପକ୍ଷ ଭାବାରଗା କରିଲା । ଦେବତା କାହା ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଲା । ଏହା କହିଲା

ମ୍ୟାନ୍‌ମୁଣ୍ଡର ଦିନରା ଶର୍ମ ହିନ୍ଦୁକ ମୋରି
ହେଲା ଏକ ବହିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେବା ଠାର
ଦୂର ନିବେ । ଦୂର ଦେବାକାଳୀ ସମ୍ପଦର
ଅବସ ଦୋଷ ଅର୍ଥରଙ୍ଗକୁ ମନ୍ତ୍ରପ୍ର କୁଞ୍ଜର
ସବୁର ଏହ ଥର୍ବରିଲେ କର୍ମକ ହେବା ଛାଇ
ଧର୍ମର ଏହ ନର୍ଦ୍ଦେଶ । କାହା ଯାମାଯାନ୍ ଏହ
ସମ୍ମାନପଦେଶୁ ପାଇବା ଅର୍ଥରଙ୍ଗର ଅବସ କାହା
ଧର୍ମର ପର୍ଵତରୁ କାହା ବମା ଲମ୍ବର କରି
ହୁଏ ମନ୍ଦ୍ରମ୍ଭ କହି କହେ ଲାହୁ । ଅପରାଦ
ରଚ ପାଇ ଓ ଲେଖିବ ସୁରତୁରେ ଦ୍ୟମନ
ମୋରେ ଅନ୍ତରୁ ଦୂରା । ପାଇନ୍ତୁ କାହା ଏହ
ଏଠା ଚନ୍ଦ୍ରମ୍ବର ପ୍ରକାଳ ଅନ୍ତର, ଏଠା ଏହ
ବାହେ ଅନ୍ତରକ ଅର୍ଥ ଦ୍ୟମନ ଦୂରା

କଣ୍ଠରୁ । ଦେଖିଗଲା କାହିଁ ଘରମାରୁ ।
ଜୟାକ ଦେବ କୁଳମେ ଦେଖିବ ଛି
ନ ହୋଇ ତ ପରିଷ ସରଜ ହେବ ଯାହିଁ

କି ଦେବା ହୁଅର କାହାର ଆମ୍ବନ । ଆମ୍ବନକାହାର
ପ୍ରାୟ ତେଣାର ସଙ୍ଗାତକେଣିଧିପ୍ରାର ପରମ
ପଢିଅଛୁ ।

ବୁଦ୍ଧ ଦେଖି କୋପାହି

ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ହାତା ଯେ କୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀ ଦେଖି
ଯାଏମାନେ ବେଳଟିଥେ ଦିଲ୍ଲିର ଅୟକ
ପ୍ରଧାନ ପୁରୁଷୋତ୍ତବ । ତେବେ ଯାଏମାନଙ୍କ
ମହାତ୍ମା ପରିବାର ବୃକ୍ଷଶ୍ରୀ ମାତ୍ର, ଯାହିଁ
ଶେଷଠିର ସୁତ୍ଥାତ୍ମକ ବେଳ ଦିଲ୍ଲିର
ମନୋଦୋଷ ଅନୁଷ୍ଠାନ କୃତାର୍ଥ । କିମ୍ବାର
ବୌଦ୍ଧ ସଂଗା ବା ପତି ଉପରେ ଯାଏଇ
ପଞ୍ଜାବ ଦେଖି ଦେଖେ କୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀ ଯାଏଇ
ମନ୍ଦିର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥବାର କର ଦେଇଥାଏ,
ବୌଦ୍ଧ ବେଳ ହେ ଠଥରେ ଦେଖିଲାଜିତ
ହଂଜ୍‌ଯାର ଏ ପୁରାଳୀ ପୁରା ଏ ପୁରା ତୁମୋହା
ଯତ ଯାଏଇ ଯାଇ ନାହିଁ ପେରାନଙ୍କ ଉପରେ
ରେଲ ବର୍ଷିଗଢ଼ି ସେ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର କାହା

ବୁନ୍ଦେ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇଲେ ଯାହିମାର
ସେମତ୍ତର ପ୍ରଥମ ବୁନ୍ଦେ ଆଜିଶ୍ଵର
ନମ୍ବେ ମହିଳରେ କୁଳଶ୍ଵର ଧାରୀ ଯାହାର
ସମ୍ମିଳନ କୁଳାଚିତ୍ଵ ପରିଚ୍ଛି ଦେଇଲ ଦୋଷ
ଅଛି । ସମ୍ମିଳନ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୁଳଶ୍ଵର ଧାରୀ
ମାତ୍ରରେ ସାହାରୀ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାବଳୀର ଅବ୍ୟାପ୍ତି
ପଠାଇବାର ପରିକାରିତା ; ଏହି ସମ୍ମିଳନ
କିମ୍ବା ? ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଆଶାବନ୍ଧିତ ଜଣଙ୍ଗ ଦେଇବା
କିମ୍ବା ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ।

ମାତ୍ର ଉପରେ କଥାରିବ ହେବିଲେ ନୀ
ହୋଇଥାଏ ଗାନ୍ଧି କି ଏକ କାମକଳ ଦେଖି
ଦେଖିଲେ ପ୍ରକାଶ ଘରୁଥିବ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୁରୁ
ଏଣୀ ଦେଇ ସାହିମାତ୍ରକୁ ପରିଚୟକରିଲା
କହିଲୁ ପରିଚୟକରିଲା ୧୯୫୩ ମସି

ଓକ୍ତୁମ୍ବର ଦାପିକା

Better late than never. Babu Gouri Shanker Roy has been honoured with the title of Rai Bahadur. We congratulate him, though we find ourselves at a loss in our delight and pleasure as to whom to congratulate. To congratulate him or ourselves or the Government for the honour conferred. Gowri Shanker Baba belongs to Orissa and therefore to the people of Orissa. He is their's. The Government having honoured Govt. Shanker Baba has honoured the people of Orissa. The title of Rai Bahadur is well earned and therefore well deserved though it has come late. The Oriyas recognized his lifelong services to their country, but it is a matter of no small consequence to find that our Government has at last recognized them. A man of deeds not words. The Utkal Dipika, the Town hall and the Easystha boarding of Cuttack, the Gir school and the Dispensary at Bereswar are works for which his name will always be gratefully remembered in Orissa. His green side is long passed and his grey side is growing greyer day by day. He has his one foot on grave and his other, he knows not where, but still he is serving his country unceasingly. Seemingly retired from the cares and turmoils of life, he has still his hand on the plough. To wish him long life and higher honours would be mere conventional. We only wish that Providence may allow him to come to the end of his furrow all hale and hearty. There are people who sneer at Rai Bahadurs, who jeer at them and crack all sorts of jokes, we know some of them do so from sheer envy, some from disappointment and some for mere nothing or for a mere joke or fun. To them we say, Honour to him whom Honour is due. The title sits well on the Grand old man of the Printing Company.

ପ୍ରେସ୍‌ମୁଲ—ଏହି ମନ୍ଦିରର କାହିଁ ରିଖରେ
ଦେଖ ଦେବା ସଧାକୁର ପ୍ରେସ୍‌ମୁଲରେ ଉଚ୍ଚା-
ର ଏ ଜାଗତରେ ପ୍ରେସ୍‌ମୁଲ ୫୦୭ ଏକଥିଲା !
ତର୍ହିମଧ୍ୟରୁ ଡେବଳ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଶାର୍ଟ ଭୃତ୍ୟେ
କୋଣିମ । ଅକାଶକୁ ପ୍ରତ୍ୱେଶମାଳକର ମୂର-
ହତ୍ୟା ଏକଥାରୁ ଜଣା ସବାରୁ ଏଠାରେ
ଭୃତ୍ୟେ କରିଗଲାଗାହଁ । ଏହୁପକ୍ଷ ସଧାକୁର
ଦୂରୁତ୍ୱରେ କହିଲା ସଲା । କମିଟ୍ୟୁନିଟରେ ପ୍ରେସ୍‌ମୁଲ
କଣା କୋମାଞ୍ଚାଖବା କତ୍ତ ବୌରାଜନର କିଷ୍ଯୁ
କମ ଦିବରକୁ ଅନୁଭବ ପ୍ରାର୍ଥନା କେ ଏହି
କୋଣରୁ ଘରଦକୁ ସମ୍ମୁଖୀତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହରନ୍ତି ।

ଭୁବନେ ଉପୋଚ—କୃତ ଗା ୯ ରଜନେବ
ଶେଷ ଦେବା ସମ୍ମାନର ହୃଦୟରେରୁ ପ୍ରକାଶ
ଦେଲୁ ମୂର୍ଖରେ ଧୂକାପେଣା ହୃଦୟ ପରମାଣ
ଦେଖି ଥିଲା । ଦରିଘନରତ ଏହି କମ୍ପ ପ୍ରକୃତେ
ଦେବ ପ୍ରାୟ ପ୍ରକଳନ ବୃଦ୍ଧି ଦେଖିଥିଲା ଏବଂ
ମାତ୍ରାଜର ଉପକୁଳରେ ବାହୀ ହୃଦୟରେ ଆଜବ
ଧାରାର ମଞ୍ଜୁମି ବାଯୁପଙ୍କେ ମୋର ହୋଇ
ଥିଲା । ଦୂରର ଏହି ଗନ୍ଧର୍ବରଗରେ ସମ୍ମାନ
ଦେବ ଦିନର ବୃଦ୍ଧି ଦେଖିଥିଲା । ଦେଲୁ ସମ୍ମାନ
ଦେବର କାଳାଶରେ ବନ୍ଦପାତ ଗନ୍ଧ
ଦ୍ୱାରାପରିଷ୍ଠାପନ । ଦେଲୁ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନ ବୃଦ୍ଧି
ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଥିଲା ପ୍ରାୟ ୫ ମିନ୍ଟ ଥିଲା ।

ଶ୍ରୀରାତିର ସହକୃତବାବ — ମନେଷ
ଦୂର ପୁଣେ କଲିବାକ ପ୍ରଥମ ଜଳର ମୟ
ଦୂରବ୍ୟାଙ୍ଗ ବୋଲି ବାହାରୁ କଞ୍ଚଳାଭ୍ୟାସରେ
ଅନ୍ତର ବାରାନ ଛପର ତିପୁର ବାହିଶ୍ଵରେ
ପ୍ରଥମ ଅନ୍ତର ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟରେ

ଶେରେବ ପୁଣ୍ୟ କାମିକାଳ ଦିନାମା
ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗ ହବିପ୍ରେତିଅର ଲେଖିଥିଲେଖୁ
ତ ବସିବ ହାତ ହାତରୁକବ ଅନ୍ତରୁକ
ଦେବେବେ ପ୍ରାସରେ ଝୋରତା ଲଗିଲେ ବସିବ
ହାତର ଜଳେ ଡକଇ ସେ ସରପ୍ତି ପ୍ରାମବଧିକ
ହୋଇବ ଦୂର ଦୂର ଦେବ ରକ୍ଷା କଲ
ପାଇ ଦରକ୍ଷେ ଅଳ୍ପ କାଳରେ ଦେବ ଶାନ୍ତ
ଦେବରଙ୍ଗର ଓ ଅନେକ ଲୋକ ମୃଦୁଲୀଙ୍କୁ
ନିପ୍ରାର ପାଇଲେ । ସ୍ଵର୍ଗ ବିଧିକ ନାଶିବ
ଦେବେ ଦୁଇବର ଏକାକୁ ଲେବେ ନାଶି
ପାଉରେ ।

ମୁଁ କିମ୍ବାଧରାର—କଲିକତା ମୁଁ କିମ୍ବା
କଲେଜର ବେଢାତ ଅଖ୍ୟତ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଚାହୁର ରତ୍ନା ଅପର ହିନ୍ଦ ବରତ ହେବାର
ନିୟମ ତାହିଁ । ବାୟୁର ଓ ବୈଦ୍ୟଗ୍ୟ ସେହି
ଶ୍ରେଣୀରେ ଉଚିତରେଣ୍ଟ ବାରଣ ଆବେଦନ
କରସ୍ଥିତେ । ମହାମାତ୍ର କଞ୍ଚ ଗର୍ଭିର ବାହା-
ଦୂର ଦୂର ବେଦାନ୍ତରେ କଲେଜର ନିୟମ-
ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ କରିବାକୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କୁହନ୍ତି । ସାଧାରଣ ଅର୍ଟହାର ପରିମାଳା
ମୁଁ କଲେଜରେ ଏକା ଚାହୁର ପଡ଼ିବେ
ଏହା କମିଶନରେ ହେଲା କି ?

ମାତ୍ରର ଯୋକ—ଏ ଦିନାଜପିଲାରେ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ହେବେ ଏହି ହେଲା ଏକ ବାକ୍‌
ଙ୍କ-ସୁର ତାକୁରଙ୍ଗଜାକୁ ଆସି ଏକାମାତ୍ର ହେବ
ତାହା କାହାରେ ଏକ ପ୍ରକାର ସଜ୍ଜା ହେଉ-
ଥିବାର କହିଲା । ତାକୁର ଅନୁସରନ କାହାର କିଛି
ଟେଙ୍ଗା କରି ତ ପାଇଁ ଏହି ବାଲକ ଜଳ ତାହା
ନାକ ପାଖରେ ଦେଖିବେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରେ
ଲାପାରକିର ବୋଇଏ ମୋହର ହେବେଇ

ଅଂଶ କାହାରଙ୍ଗର ଦେଖାଇଲୁ ତାଙ୍କୁ ର ବିମୁକ୍ତ
କିମ୍ବା ଯୋଦନ୍ତିରୁ ଟାଣିଆରିଲେ । ଏହାରୀ କିମ୍ବା
ଦେହର ଅନନ୍ତରେ ଜୁଗନରେ ଉପରିକମାନେ
ତାଙ୍କୁ ରବି ଦୂରି କୌଣସିର ପ୍ରଶଂସା କରେ ।
ଯୋବ ଜୀବେତାଳ ରହୁ ସୁଭାବମନେ ରକ୍ତ ଆଜ
ରକ୍ତଶ୍ଵର ର କଲେବହା ଅତ୍ୱିତୁ ଥର୍ମଫର୍ମନବ ।

ରଜ୍ୟ, ପଞ୍ଚାବ, ଉତ୍ତରପଞ୍ଜିଆ ସାମାଜିକ ପ୍ରଦେଶ,
କମ୍ପୁ, ବିଷ୍ଣୁଗାନା, ମଧ୍ୟଭାରତ, ପଞ୍ଜାବଦେଶ
ବାଲାତ ଅନ୍ଧାରା ପ୍ରଦେଶରାଜ୍ୟରେ ଘରର
ଅବସ୍ଥା ଲାଲ ଥୁଲା ଏହି ଆମାମୀ ଘରର ଜିମନ୍ଦ୍ରେ
ଉପସାକ୍ରମିତ ଗୁରୁର ଧୂମଶାମ ଲବିଅଛି ।
ଅନେକଦ୍ୱାରରେ ଅଖ୍ଯାତ ଲମ୍ବାଥଳୁ । ଅଭିନ
ମନ୍ଦିର ଦେଖିଲୁ ଏହି ମାତ୍ର ବରାଚାରୀ ଦେଖିଲୁ ।

ଏହି କାଳୁଡ଼ାର ଅବସ୍ଥା ଦୂର ପର ରହିଥିଲା ।
ତୁମେଲୁ ଯାହାଏ ତଥାରୁଥି । ମୁଲୁଡ଼ାର
୧୯୬୭ ଏବଂ ଖେଳଗୁଡ଼ାର ୨୦୦୫ ଜାର
ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ସାଧରଣ କ୍ଷେତ୍ରଠାରୁ
୨୫୦୦ ଜାର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ଦିଲ୍ଲିର
କଲାରେ ଦୃଷ୍ଟିର ଅରାକରୁ ପରିଷ ଅବସ୍ଥା ଉଲ
ଳ ଥିଲା । ଦୂରୁଡ଼ାର ୨୦୨୫ ଟ ଖେଳଗୁଡ଼ାର
୨୦୧୯ ଜାର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ମୁଲୁଡ଼ାର
ମାନକୁଳରେ ୩୦୨୯ ଜାର ଟ ଦିଲ୍ଲିରୁମରେ
୧୯୬୨ ଜାର ଏବଂ ଖେଳଗୁଡ଼ାର ମାନକୁଳରେ
୨୦୨୫ ମର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ମୁଲୁରୁ

କୁଳଗର କାଠାନ୍ତାଭାଇର ପାଶେ ଜଣ ମେହି-
ଦେଖିବାରେ ମୂଳହାର ଲୋକ ଏବଂ ଯେତାଙ୍କ
ହାର ତାଙ୍କ ଜଣ ଏବଂ ବଳପୂର୍ବାଳୀ ଅନୁର୍ଦ୍ଧର
ଦେଖିବାରେ ମୂଳହାର ଲୋକ ଜଣ ଏ
ବୌଦ୍ଧାରେ, ୧୦୫୬ ଜନ ସାହୁଙ୍କ ପାଇଥିଲେ ।

ଭେଦାତାର ପ୍ରଥମା ଶତାବ୍ଦୀ—ଉଚ୍ଚତା ଗୋଟିଏ
ବନ୍ଦ ଓ ଗଠନାତର ସହି ଉତ୍ସବର ବିଶ୍ଵାର୍ଥୀ
କେହାମାଜର ପୂର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ଵାର୍ଥୀ
ମହେନ୍ଦ୍ର, ବାହାରୁଦ୍ଧ ସମ୍ପର୍କ ମୁଁ୦୦ ବା
ମୂଳ୍ୟର ପାଦି କି ସାହା ନର୍ତ୍ତମେଷ ପ୍ରମିଷଣ
ବେଶ ଉତ୍ସବରେ କାହରେ ମରୁକ ଅଛୁ ।

ଗରୁ ର ବାପକ ସୁଖ ଦିନ ଦିନ ଜୀବନରେ କେବଳ
ଦୂର ପ୍ରତାପ କରୁଥିଲେ । ଏହାରୁଣ୍ୟକୁ ବା
ହସାବ ନମ୍ବାରାଙ୍ଗା ଅକୁଷାବେ ତାହା ଅଧି-
କଳବ ହେବାରୁ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ସମ୍ମାନ ନିସ୍ତର
ନନ୍ଦାରୁଣ୍ଣ କି ସେହି ଫାଣ୍ଡ ଏରିଛି କଟିବ
ଦେବନ୍ଦ୍ର କଲେଜ ପ୍ରିନ୍ସିପିଯଲ ଏବଂ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ମାମରେ ଉହବ ଓ ଗର୍ଭର
ଗର୍ଭତ ଥୟ କଟିବ ବଲେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରିନ୍ସିପିଯଲ
ମହାଶୟ ପାଠ୍ୟବେ ଓ ବାଗାବ ନିର୍ବିନ୍ଦ୍ରିଯାକେ
ଦୂର ଦେବେ । କର୍ତ୍ତମାନ ଘର ଜିଲ୍ଲାକେ ଉପରେ
ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ।

ଅସୁଦେହ ଓ ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ—ଦିନୀରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଏହି ବେଶୀକୁ ଚକ୍ରବା ହଜି ବିବାହ-
ଲୟାର ବାଣିଜ ପୁରସ୍କାର ବିଭବର ସମ୍ମାନ ପାଇଁ ଗତ
ବା ୨୯ ଉତ୍ସରେ ହୋଇଥାଏ ଦିନୀର ତତ୍ତ୍ଵ ବିଜ୍ଞାନ
ଅଳ୍ପକ ମହାବର ହେଲା ସାହେବ ସମ୍ମାନକୁ
ଆସି ଛୁଟାଇବାକ ବାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାହ କବିଥାଲେ ।
ପଠିବ ବାଣିଜ ବିବରଣୀ କୁ ଡାକାଗମ୍ବ ଫେର୍ମର
କଲ୍ପାରେ ଜ ୨ ଶ ମହିନା ଚକ୍ରବା ଓ ଆମ୍ବା
ବିଭାଗରେ ପାରଦିଶୀଗା ହେଲାଇବା ସାହିତ୍ୟକର
ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏବିଭାଗର ଚକ୍ରବାଲୟାରେ ୧୯୨୩
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରେ କରିବା ଲାଗୁ ଥିଲେ । ମୁକୁତ ବିଭାଗ
ଲକ୍ଷ ଜ ୧୦୨ ଶ ଏବି ଏଥର ପାଇଲାର ଦର୍ତ୍ତା
ଦୋଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ । ସ୍ଵାପନ ଶୁଭସାର ପ୍ରବାଳାକ୍ରୋ
ଏବି ସରଗର୍ତ୍ତ ବକ୍ତୃଗାସୋଜେ ଅଭିଭାବ
କଥା କରିବେ କହିଲେ କି ପାହାଡ଼ ବା ସୁରେ
ପାଇୟ ଉଦ୍‌ଦ୍ଦ୍ରୀଳ କିମ୍ବା ୧୨୫୪ ଅନୁରୂପ ଏବି
ଦେଖୋ ବହନ ଏଠାପକ ଶେଷ କୋଳି ତେହୁ
କହ ପାରିବାର୍ତ୍ତ । ଖେଳର ପରିବାର ମାତ୍ର

ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟାକ ୬ ଅର୍ଦ୍ଧପରାମରି—ମୁଦ୍ରାଦର୍ଶନରେ
ପ୍ରକାଶ ସେ ଉତ୍ତରଣକୁମି ବା ମୁଗ୍ଧପଦେଶ
ଅଜନ୍ମର ଠା ଘୋରଖ୍ୟର ଏ ବାଲପୁଞ୍ଜର
ସହସ୍ର ଜମାର (ରମ୍ଭାର) ପେଟ ଗାୟ ବା
ସାମାଜିକ ଦୂର୍ଗତି ଗୋଦମ ଶ୍ରୀକୃତ ହୋଇ
ସେମାନଙ୍କ କାରିଶ୍ଵରରୁ ଅନୁର ହୋଇଗଲେ ।
ଅବଶ୍ୟକ ପେଣ୍ଟିମାଳେ ନ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ
ଛିରେ ଆପଣା ବନ୍ଦ କରୁଥାନ୍ତି ଅସୀଯ
ଲେବଲୁ ଶ୍ରୀମିତ୍ୟଗରୁ ଶ୍ରୀକୃତ ହେବା ଏ କ
ହେବା ତଳ ଛିରେ କଢ଼ି ଅନୁରାଜୀ ଦୂରସ୍ତିତ
ତେଣୁ । ସମ୍ପ୍ରେ ଶ୍ରୀକୃତ ହେବା ବା କ
ହରିବେ ସେଷ୍ଟର ବିଶ୍ୱର ସନାତନ ଉତ୍ତର-
କଳୀଜିତାମର ଜୀବନୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପନ୍ଦୋହ
ନାହିଁ ଦରକ୍ଷେ ଏକ ଦିନର ପଣ୍ଡାଏତ ଦସିଲା ।
ଭାବୁର୍ଧନ ପ୍ରମାଦକହନ ସବୁ ନହିଁରେ ଡେବ
ପାଇବ ସମସ୍ତକୁ ନିଳବିଲାଇ କରିବାକୁ
କୁହିଁ ବପିଶ୍ଚିରେ । ଏଥରୁ ଅର୍ଦ୍ଧ ସମଜର

ପାଦକୁ ପଥକୁ ବିଶ୍ଵର ନିମନ୍ତେ ଆହାଳ ତର
ପ୍ରୟୋ ଶ୍ରୀଜାନମାତ୍ରକୁ ସ୍ଵର୍ଗରୂପ ଦର୍ଶନ ଦିଆ
ଦେଲା । କାହାରେ - ପଥାତିମାତ୍ରେ ଏକପଥରେ
ମାତ୍ର ପୁର ଦରେ ଏହି ପରିଶାରୁ ଅର୍ପଣ ସମ୍ମାନ-
ପାଦ ଓ ପାଦକୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶ୍ରୀଜାନ

ହୋଇଥିବା କୋରମାକରୁ ହନ୍ତୁର୍ମବୁ ଲେଇ-
ଏଇ ଅର୍ଥ ଜାତିପଦ ସଙ୍ଗେ ନିଶାଇ-
ଦେଇବେ । ଅର୍ଥମାକରୁ ତେଣୁବାହି ସଂକ୍ଷି-
ପାଯୁ ହନ୍ତୁମାନେ ସୁଖି ଲଭିବା ଉଚିତ ।
ନହୁବା ଶିଶୁ ହନ୍ତୁର୍ମବୁଲମ୍ବିମଣ୍ଡଳୀ ଅତକୁ
ବା ଲୋକ ହେବ ।

ବିପାତ୍କ ବାକ—ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଜୀବତନୋପରିଷ୍ଠେ
ପ୍ରଦର୍ଶନେଷର ଉପାଧ ବିଗରଣ ହୋଇଥାଏ
ଏ ବର୍ଷ ତାହା ଦୋଷାତ୍ମକ ମାତ୍ର ଅମୂଳତତ୍ତ୍ଵର
ବିଦ୍ୟା ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରା ଭାଲୁରେ ତିଥା ତୁଳନ ପରି
ଶକାଶିତ୍ ବାରୁ ଗୌରବବର ସମ୍ମର୍ମୁଦ୍ର
“ବିଦ ବାହାତ୍ମର” ପଦ ପ୍ରଦାନ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ।
ଏ ପଦ ଗୌରବବରବାହିକ ପ୍ରତି ଅନ୍ତର
ଅବର ବା ଗୌରବର କଥା ନୁହେ । ତାହାର
ଅସ୍ମୟକାରୀ ସ୍ଵରସ୍ଵାରାକୁ ନୟାପାଇ ସମସ୍ତ
ଭାବରେ ବହୁଧିକ ପଞ୍ଚାପି ଅନୁମାନକ
ବ୍ୟାଙ୍ଗାଶ ଦୟାତ୍ମକ ଜଳପ୍ରମେତ କିମ୍ବରେ
ଦେଇ ପରିବେ ତାହାର ସଙ୍ଗ ପରି ବିହିତ
ସୁତିତ୍ର ଅବର କରେ ଏହା ଅମୂଳକ
କର ଥାମାର୍ଥ ଗୌରବର କଥା ନୁହେ,
ଗୌରବବର ବାହିକ ସାର ଆବରରେ ସମସ୍ତ
ଦ୍ୱାଳ ଅଛି ଆହ ଆପଣାକୁ କୁରାର୍ଥ ନଶିଲ ଓ ଆଜନ୍ତ
ଦିପରେଇ କରିବ । ଅମୂଳକ ପ୍ରିୟିକ
କଞ୍ଚାମାର ସମସ୍ତ କର୍ମକଳ୍ପ, କଂଶିତାରବର୍ତ୍ତ ଓ
ଜୀବରେକୁରମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରବାହାତ୍ମର ବିଦ୍ୟା
ଓ ପ୍ରିଦ୍ୟାତ୍ମି ସମ୍ମର୍ମୁଦ୍ର ଦେଇ ଅଶାକୁ ତାହା
ଗୌରବରେ ବିଶେଷ ଗୌରବାନ୍ତିଗା ମତେ
ଦୂରାହୁତିର ହାର୍ଷିଗର୍ଥରେ ଶୁଣାଖାନା ଓ
ବାପିକା ଯେ ସକ୍ଷପ୍ରାଣ ଓ ସକ୍ଷପ୍ରଧାନ
ଏଥିର ତାମାର ଦ୍ଵିରୂପି ନାହିଁ, ଦେଖୁ ତାକର
ଗୌରବରେ ଅମୂଳକଙ୍କ ଶ୍ରୀଖାନା ଓ ପାପି
କାର ଶୁଣାଖାନିରବ ଦୂରି ଧାରନ ଏମତି
ଅମୂଳକର ବିଦ୍ୟାର ଅବହିନୀ କଥା ।

ତେଣାରେ ଅଛି ଦୂରକଣ୍ଠ ସବୁ ହାତାବୁ
ଏହି ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିଲୁ—ଏହି ସାହେବ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଯୋଗମଣିକୁ ଘସ୍ତ ଦିଲାଇଲୁ ଓ
କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ମା ହୁଏ ଆ ଶବ୍ଦମଳିକ ଘସ୍ତ ।
ବିଦ୍ୟାଜିତଙ୍କ ଘସ୍ତ ବାହାରୁ ଏହି ଅରମନ୍ତ
ନିଳାବର ଉଚିତ ଥିଲା ତାକୁ ଗୁଣଗୁ ଏ ଏହି
ସମ୍ମାନିତ ବୋଲି କହୁ ନ ପାରୁ ହେଲେ
ଗହୁଣ୍ଡମେହ କୁଳ ତତ୍ତ୍ଵ ଏହି ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ
ତହିଁର ମଳ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିତ କରିବାକୁ ।
ଆମେମାନେ ତହିଁ ସାମେ ହାତା ଓ ହୃଦୟମାନ
ଶୀତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉଥିବା । ବୁଝି ଯାହେବ ଏବଂ
ବାହାରୁ କିନ୍ତୁ ଦସଗା ଓ କର୍ମଚାରୀ ଅନ୍ତର
ତହିଁର ମହାନ୍ତିର । ତାମା ବଳେ ଫଳ ନିଳାବ
ଏଥିରେ ସତ୍ତେବ ଗାହି । ବୁଝି ମହାତ୍ମାବୁ
ତାର୍ଥୀମେହ ଶୈଖା, ସେଠାରେ ଥାଇଁ
ଏହି ବାହାରୁ କେବିରେ ଆମ ମନକର ଅନ୍ତର
ତଥା—ଆମୁଖକିନ୍ତୁ ସ୍ଵରଗତିର ହିତ୍ତାସମ୍ଭବୀତି
ବାହେବରର କୁଟି ପ୍ରାତି କରିବ କିମନି
ସତ୍ତେବ ସିଂହାଲିଙ୍କର ଏହି ପ୍ରାତି ହୋଇଥିଲୁ
ଉଦୟେ ବାର୍ଯ୍ୟାଶନ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଉଚିତମର୍ମାଣ
ଦିପସବୁ ପାଞ୍ଚରେ ଦେଇଲୁ ଏବଂ କୁହାର
ଦୋଷାହୁ ।

ବିଧ୍ୟାରୁଷ ସ୍ଥାନରେଦଳ—ବାହୁ ମୁଖୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ପାଇଁ ସାବଧାକ ଥାଏ କାହିଁକି ବା ସର୍ବତ୍ର
ଅଧିଗରସବେ ଦେବତାଶବ୍ଦୀ ଭାଗ ହେଉଥାଏ
ହେବଳଙ୍ଗ କାହିଁ । ଦେବତାରେ ସମୟ ସମୟରେ
ପ୍ରେସ୍‌ରୁକ୍ଷକରୁବ ଅନୁଭବକ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ, ତେଣୁ

କହିଲାପିତା।

ଭକ୍ତି-ଶାନ୍ତିତ୍ୟ ।

ଦୂରକର ପତ୍ର ପ୍ରେସିର ବିହି ବାଚିମନବହୀର ପ୍ରକାଶର ଠ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ମାସିକ ପତ୍ର ।

୧୯୨୦ ଅକ୍ଟର ଜର ୨୦ ଦିନରେ ପରାର୍ଥ କରାଯାଇଛି । ଉତ୍ତରକ ପ୍ରକାଶକ ଓ ଉତ୍ତରକ ବୈଷ୍ଣଵମନ୍ଦିର ପାତ୍ରଙ୍କ ପରାର୍ଥ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ପ୍ରମାଣିତ ଗୋଟିଏବା ପରାର୍ଥ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତି କଷାୟରେ ଅନ୍ତରେ ଶର୍ଣ୍ଣିଏ ସୁରକ୍ଷା କରାଯାଇଛି । ଅତିରିକ୍ତ କଷାୟ ମରିବା ପାଇଁ ପରାର୍ଥ କରାଯାଇଛି ।

କେତେ ମର୍ଦ୍ଦର ହିଙ୍ଗସୁ ପରାର୍ଥ କରାଯାଇଛି ।

ବିଜ୍ଞାନ—ଉତ୍ତରକ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ର, କଟକ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ପଞ୍ଜିୟା-ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଶିଦ୍ଧାତ୍ମାଜୀନାର୍ଦ୍ଦୀ

ଆମ୍ବାନମାଳୀ ଦାସ ବ୍ୟାକ୍ତିରୀର

ଆମ୍ବାନମାଳୀ ଦାସ ବ୍ୟାକ୍ତିରୀର

ଆମ୍ବାନମାଳୀ ଦାସ ବ୍ୟାକ୍ତିରୀର

କାନ୍ତିକାତା ।

ମାନ୍ୟମାଳୀ, ବାନୀ, ମରମୀ,

ମାନ୍ୟମାଳୀ, ବାନୀ, ମରମୀ,

ଆମ୍ବାନମାଳୀ

ପ୍ରାଚୀ ସମ୍ବନ୍ଧିତ

THE UKAL DIPIKA.

Cuttack, Saturday the 17th June 1916

ଅମ୍ବାଳ ଓ କାନ୍ଦିଲ ପାଇଁ ବାଜାର

ଏ ଅଧିକାରୀ ହତୋ ହତୋ ପାଇଁ କାନ୍ଦିଲ ପାଇଁ ବାଜାର

କ୍ଷେତ୍ରର ବାଜାର

୨୦୫୫୨ ଟଙ୍କା

ବାଜାର ବାଜାର

ଶୁଣ୍ଡରି

ବାଜାରରେ ବାଜାର

ବାଜାର କେବା ବାଜାର

ବାଜାର କାନ୍ଦିଲ କାନ୍ଦିଲ କାନ୍ଦିଲ

Applications, with full particulars as to residence, parentage, age, educational and other qualifications as to character etc., should be submitted not later than the 20th June, 1916, to either of the undersigned.

1. The Honourable Rai Bahadur Krishna Sahay
2. Khan Bahadur Sarfaraz
Hussein Khan

No. 285

Wanted a qualified Veterinary Assistant for the Cobden-Ramsay Veterinary Dispensary at Bhawani-patna in the Kalahandi State on Rs 75 P.M. plus free quarters and travelling allowance according to the Civil Service Regulations. The selected candidate will be on probation for 6 months, and have to join in November next. Applications with copies of testimonials and Diploma will be received by the undersigned till 31st July, 1916.

Dated Bhawani-Patna J. K. Tripathi
the 6th June 1916. Supdt.
Kalahandi State

No. 286.

NOTICE.

Wanted a local Indian Doctor for a Travelling Dispensary for touring in the District of Cuttack, on a salary of Rs. 40 and fixed travelling allowance of Rs. 25 per mensem.

Applications with testimonials will be received by the undersigned up to 30th June 1916.

J. G. P. Murray,
M.D., F.R.C.S.E.,
Major I. M. S.,
Civil Surgeon, Cuttack.

No. 287.

Wanted a Sub-Assistant surgeon for Dhenkanal State service on a pay of Rs. 80 plus Rs. 5 allowance.

Applications with copies of testimonials will be received by the undersigned till 30th June 1916.

— Assistant Surgeon, Dhenkanal.

No. 288. NOTICE

Wanted an experienced Entrance passed Head Master on Rs 25-30 for the Patamundai M. E. school. Apply immediately with copies of testimonials.

Secretary.

MADRAS POLICE.

No. 277 NOTICE

Appointment of Sub-Inspectors.

Applications are invited from qualified candidates who know both Oriya and Telugu for the post of Sub Inspector of Police. Applicants should be of good social position and standing and be able to produce proof of good character. They must not be under 21 nor over 25 years of age nor less than 5' 5" in height and 32" round the chest. Appointments are subject to the production of a medical certificate of physical fitness which is granted free of cost on the requisition of a District Superintendent of Police.

Note.— Candidates should have obtained a certificate of Secondary School Leaving Certificate or have the minimum education qualification required under the Public Service Commission. Preference will be given to candidates with better qualifications.

2. The promotion of head constables to the grade of Sub-Inspector is restricted to a very small proportion and Sub-Inspectors of proved character, conduct and capacity are eligible for promotion to the rank of Inspector and also to the rank of Deputy Superintendent of Police in the Provincial service on pay ranging from Rs. 250 to 600 eventually rising to a maximum of Rs. 600 if placed in charge of District.

3. The pay of Sub-Inspectors runs from Rs. 50 to Rs 180 with a house allowance of Rs. 15 per mensem. They are entitled to hoteling and travelling allowances and from the beginning of their service draw double second class fares when travelling by train subject to the provisions of the Civil Service Regulations.

4. Selected candidates will undergo a year's training at the Provincial Training School, Vellore, during which period they are granted an allowance of Rs. 25 per mensem to cover expenses. This period of service qualifies for pension.

5. Application should be made before the 15th June to the Superintendent of Police, Ganjam District, Chhatrapur, from whom forms of application should be obtained.

6. Candidates should satisfy the selecting officers that they are acquainted with Oriya and Telugu languages and any other languages which they profess to know.

7. Candidates will be required to appear before a Committee at Chhatrapur on a date which will be communicated to them by the Ganjam District Superintendent of Police.

Waltair, Deputy Inspector-General
of Police,
24-5-1916 Northern Range.

No. 275 WANTED

1. Office—i. Office of Executive Engineer, Chota Nagpur Division P. W. D. Ranchi.

ii.—Office of Sub-Divisional Officer P. W. D. Ranchi No. 111 Sub-Division, Ranchi.

2. Post Vacant and pay.—i. One temporary clerk in the Correspondence Branch of the Executive Engineer's office on Rs. 40 per mensem.

ii.—One temporary Sub-Divisional Clerk for the Sub-Divisional office No. 3 Sub-Division on Rs. 40 per mensem.

3. Qualifications required. Candidates should be either natives of the Province of Bihar and Orissa or be domiciled there and must have passed the Intermediate Exam.

i. An Indian University and must have previous experience of the post advised.

ii. Officer to whom application should be made. Executive Engineer, Chota Nagpur Division P. W. D. Ranchi.

3. Date by which application should be submitted. 15th June 1916.

N.B.—

Applications should be written in the candidates own hand writing and sent with copies of testimonials which will not be returned. The grounds on which an applicant claims to be domiciled in Bihar and Orissa should be clearly stated.

The selected candidates will have to join at once.

Ranchi, Executive Engineer.

24-5-1916 Chota Nagpur Division.

WHY RATTLE ABOUT

on iron rims and jar your ears with sound

WHEN WE CAN RUBBER TYRE

YOUR CARRIAGE WHEELS
and make running smooth without noise besides giving your carriages an elegant appearance.

RUBBER TYRES fixed with the LATEST SCIENTIFIC appliances at moderate rates. Painting and Varnishing upholstering of carriages at moderate rates estimate submitted.

RAVENSHAW STORES
Mission Road, CUTTACK

ଭକ୍ତି ଧୀପିକା ।।

To hear the objections of the rate payers, the appeal Committee is now sitting at 12 A. m. a most inconvenient time for the rate payers to attend. The Committee ought to fix some other time, either morning or afternoon as was being done previously. We hope the Chairman and the members of the Committee will alter the time in the interest of those whom they represent.

The administrator of a district is likened unto a little Czar. He has all in the hollow of his hands. He can promote the weal and prevent the woe of thousands and tens of thousands who are entrusted to his administration. He wields the power of an autocrat if he chooses to be one. The Civilian's administrative capacity and power are proverbial. There is nothing in the Indian service, which he is not rightly fit for. From a chief Commissioner to a Governor General he has justified the Imperial trust. The charge of a district forms the climax of his rise or fall. He makes or mars his prospects as such. To our understanding, a District Officer is a Governor in embryo. The management of a district is therefore a great asset in the Civilian's career and as time goes on, he is translated to positions of higher trust and responsibilities. It is in a district, he is seen, found and ear marked. The Civil Service is noted for its devotion to duty and for its high sense of responsibility. The foundation of the British Empire is truth and justice and the British nation is the emblem of both. The District Officer is in consequence the emblem of British justice. The people look to him as their all in all.

The Commissioner and the Lal Shaheb are not unknown. But the people also know that the greats are always great, not accessible to them so much as their Collector Shaheb who has such a halo of his name on the paper and that he is believed to be incapable to do anything wrong or unjust. Without exaggeration we say that this goes for a truism. But whenever he is found errant, not up to the admitted standard, the people high and low loathe to believe it. It is no easy matter to shake or shatter an established faith in the popular mind. They do not easily believe it, but when they do, they consign it to the chapter of accidents. He disappears from the scene of action, but all the same he leaves a bad name that sticks lastingly, in as much as a good name smells soot and sweet. Notwithstanding such occasional slips which are unimportant

ତେବେବୁ କମ୍ପୁଲିଟିକ୍ ପ୍ରାଇସିକ୍ କେ
ବ, ଟି, ଏଣ୍ଟର୍‌ପରେ ଉଦ୍ଦୀପ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ
ସଧାଗୋବିନ୍ ଦୋଷ, କରିବାକୁ କିମ୍ବା
ପ୍ରଶ୍ରବ୍ଧ କର୍ମ ।

ନୂଳିକି ପତିମାତ୍ରେ କଟେ ସହେ
ଦର୍ଶନକୁ ହ, ଏହି ପରିଷ୍ଠରେ କଥା
ଚୋଇଥାଏ ।

ସୁଦେଖାତଳ, ମଳିଶାର, ଭାବୀରାଜ କିପାଠ

ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ—ଜିନି କାହାର ପାଇଁ ଦୁଇରେ ଶେଷ
ଦେବକା ସପ୍ତାବ୍ଦ ଘରୋଡ଼ରୁ ପ୍ରଥାର, ଅରଦା
ଧରିବାରୁ ଅଶ୍ଵାଶୀ ମୌର୍ଯ୍ୟୀ ଦୁଇ ଅମ୍ବଦେଖ
ଦେଇବ ପାଦରକ ଶିମିତ୍ତରୁକୁଳର ଲାଭ ହୁଏ
ଦେଇଥିଲା ଏହି ପଣୟରେ ଖକୁପ୍ରକାଶ, ଏକପୁଣୀର
ଏହି ପାଦରକ ମଧ୍ୟ ଗୁମରେ ଦୁଇ ଦେଇଥିଲା
ଦେଇଥିରକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି କିମ୍ବା କିମ୍ବା

such comforts as those days of pre steamer and pre rail ways would permit. We will stop here today.

ଦେଶମୂଳ—ଗନ୍ଧାରା ୧୯୫୮ ରୁକ୍ଷରେ ଖେ
ଦେବା ସ୍ଥାନର ହୃଦୟରୋତ୍ତମ ପ୍ରକଳ୍ପ, ଉପରେ
ବସ୍ତାତିଥି ଲୁହାରେ ପ୍ରେରଣାରୁ ଏକ ଘରକୁ
ପେଟ୍ରୋମ୍‌ବୁ ବିମ୍ବିତ କରିଛି ଏହା କୁହାରେ
ପରେ ଏକ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣା ଏହା ପରିପ୍ରକଳ୍ପ
ପ୍ରେରଣା କରିଛନ୍ତି । ବେଳେ ପ୍ରାଚୀରାଜର
କରିବାରେ ପ୍ରେରଣାରୁ ପ୍ରେରଣାରେ କରିବା
ଅନୁଶୀଳନ ଆଶା କରି ଅନୁଶୀଳନରେ ରହିଛା
ଦିନ ପେଟ୍ରୋମ୍‌ବୁ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିଛନ୍ତି ପ୍ରକଳ୍ପ ମେଳାର ଏ ପ୍ରକଳ୍ପ
କାମ ଅନୁମତି ପାଇଲାର ପରିପ୍ରକଳ୍ପ

ତେବେବୁ କମ୍ପୁଲିଟିକ୍ ପାର୍ଟିକେ
କ, କ, ସଂଗ୍ରହାରେ ଉଦ୍‌ବୀର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ
ସଧାଗୋବିନ୍ ଦୋଷ, କରିବାକୁ କିମ୍ବା
ଶ୍ରୀରାମ ବର୍ଣ୍ଣା ।

ନୂଳିକି ପତିମାଦେ କଟେ ସହେ
ବର୍ଷାରୁ ହ, ଏହି ପରିଶ୍ରମେ କଥା
ଚୋଟାଯାଏ ।

ସୁଦେଖାତଳ, ମଳିଶାର, ଭାବୀରାଜ କିପାଠ

ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ—ଜିନି କାହାର ପାଇଁ ଦୁଇରେ ଶେଷ
ଦେବକା ସପ୍ତାବ୍ଦ ଘରୋଡ଼ରୁ ପ୍ରଥାର, ଅରଦା
ଧରିବାରୁ ଅଶ୍ଵାଶୀ ମୌର୍ଯ୍ୟୀ ଦୁଇ ଅମ୍ବଦେଖ
ଦେଇବ ପାଦରକ ଶିମିତ୍ତରୁକୁଳର ଲାଭ ହୁଏ
ଦେଇଥିଲା ଏହି ପଣୟରେ ଖକୁପ୍ରକାଶ, ଏକପୁଣୀର
ଏହି ପାଦରକ ମଧ୍ୟ ଗୁମରେ ଦୁଇ ଦେଇଥିଲା
ଦେଇଥିରକର ଉଦ୍‌ଦରରେ ହାତ ଥିବାର
ହାତ ଉପର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ବେ କଣ୍ଠିପାଦପୁର । ହୁଏ ଅବସ୍ଥା ଦେବ
ସୁରେ ଉତ୍ତର ପଦ ଘାରତରୁ ଦୁଷ୍ଟ ଅଧିକ
ଦେବାଧିକ, କିନ୍ତୁ ହୁଏ ଉତ୍ତରକୁ ଅବ
ଚରିତାଧିକରେ ଅମାର, କଙ୍ଗଳା, ବହାର
ଡେଶାରେ ଉତ୍ତର ବର୍ଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ।
ବାସୁ ହାତ ବଜ୍ରଧରରୁ ନେବେବ ହୁଷ୍ଟି ହମଳୟରେ ଦେଖିଥିଲା ଏବଂ ପଢିଲା
ଦୁଷ୍ଟି ଆପି ଉତ୍ତର ପଦର ଧୀମକୁ ପ୍ରଦେଶର
ଦେବେତ ଅଣ୍ଣାଦୁଷ୍ଟି ନରଥିଲା । ସକ୍ଷେତ୍ର
ଦୁଷ୍ଟି ପଦମାର ଚାରପୁରେ ପ୍ରାୟ ଗଲାକ ଏ
ପାଟକାରେ ପଲାତରୁ କଛି ଅଧିକ ଦୟନ ।

ବଡ଼ଗାବେ ସମ୍ବା ଦୁର୍ବି—ଶୁରତ ବଢ଼ି
ଲିଏ ଶୁରଗ ସମ୍ବାବେ ପ୍ରକଳିଷ୍ଟ । ମାତ୍ର କୋଣେ
କାହିଁଥିବ କାହିଁକୁ ମହି ଦେବା ଅଥବା କାହିଁ
ବାପକାଳ ହୃଦୟ ଦେବବା ଯେମନା ଯାହା ସମ୍ବାରୁକର
ଅଛି ତାହା ବଢ଼ିଲାଗର ଲଖିବା । ଏ କେବଳ
ପ୍ରକଳିଷ୍ଟ ଯାହୀଏକ ଜାଗବଦସ୍ତରେ
ଦରଶ ଦରିବା ଯେମନା ଯାଇଥିଲେ । ସମ୍ବା
କଲପରାପ ସମ୍ବାର ଶୁରତ କିମ୍ବା ବଢ଼ିଲାଗ
ପ୍ରକଳିଷ୍ଟ ରତ୍ତ ମେସାଫାର୍କୁ ଦୟାଯୋଗ୍ୟ
ଦିନର ଦ୍ୱାରା ଦା ମହି ଯେମନା ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଲୁ ସୁରବ ଦିଶୁ ।

ଭାଷାର ଅଧିକାର—କାନ୍ତୁଳୀର ଲିଖିବ
ତ ଧରିଥି ହବିଛି ଗାନ୍ଧିମଳୟ ଗାନ୍ଧାର
ଯେତେ ତାମରେ ଧରି ଧସ୍ୟ ତାମର ତହି-
ରେ । ଏଥେ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଘରର ମୂଳ
ମାତ୍ରେ ତାଙ୍କାଙ୍କ ପତ୍ରୀ ଯିରନ୍ତାକୁ ଉଦ୍‌ଧା-
ରାଦିକରାରେ ପଞ୍ଚକୁ ଦେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କେତେ ଲାଗୁଥିବା ତୋଟି ଜଳ ଅନ୍ତର୍ମାଳ
ରେ ମାତ୍ର ଅପେକ୍ଷାରେ ତୁତିବିଲୁ କମଣଙ୍ଗର
ଅଧିକତ କମ୍ କମ୍ ହରେ । ୧୦୩ ଜାନ୍ମନୀ
ବିଷକ୍ତା ବିଳାଶପ୍ରିଭାଇସିରରେ ଅଣିଲ
କର ମନ୍ଦିରାବ ପା ୫୫ ରାତରେ ଓଟି
ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ‘ହିକବାଯାରେ’ ପଢ଼ । ।
ତ ଉଦ୍‌ଧରିବା କହ କଷ୍ଟର ବିଷକ୍ତ ।
ମୋଟିଏ ପ୍ରକଳ ବିଜିତ ଦେବା
ଦିବସ ।

ସବୁ-ଦମନ ରେଖା—ହାତରଗାହର
ମୁଖମାଳମାଳକୁ ମୋଦିଲା ପକରେ
କେ ମହି କଣ ବୋଲିଲେ କନ୍ଧ କର
କଣ ସହ ସୁଜା ପ୍ରତିବର୍ଗର ହେବେ
ବ ବିଶେଷରୁ ପାତା ଏଥିବେ ପକାତ
? । ସେବଳେ ଯେ ଟାଙ୍କ ନ ଦୋର
ମନ୍ଦିରୀ ରହିବାର ପ୍ରତିବର୍ଗ ଗର୍ଜି, ମହିଦ
ପାତାର ଉପାସନା ପ୍ରାତରେ ମହି ପାନର
ତାଙ୍କ ପାତା ରହିଲା କପରୁବେ ଉପଦେଶ
ପ୍ରାତିକ୍ରିୟା କରିଅଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟାଲୟ ସମ୍ମନ
ଏହିପରି ଉପଦେଶ ଦେବ । ଏହି ପାତା-
କୁ ମର ଉତ୍ତବ୍ଦ ପରିପରାପରି ଲେଖାଇ-
ନାହିଁ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ । ମହି କନ୍ଧ-
ରୀ, ପଚା ଓ ଶାଖାର ଅବଳା କାଳିଦାତା
ହ, ମୁସରମ ପରିପରା ପମ୍ପିଦାତା । ଏହି
ହ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଶାଶ୍ଵତ ଦିନରେ
ମହିପାତା ମୁଖରେ ମାର୍ଗ । ମାର୍ଗରେ

ପରିବହନ କାମରୁ କରିବା ପାଇଁ
କାହାର ସାଥୀ ଦେଖାଯାଇଲା - କରିବା
ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷଣରେ ।
ଏହା ବାପରୁଆ ଘର ଦେଖି ଛକା-
କେବେ ପରିବାରରେ ଦେଖାଇଲେଣ୍ଟ
ଶକ୍ତିରେ ଏହା ଅତ୍ୟକ୍ରମ ଶକ୍ତିଧାତ୍ରୀ
ଏହା ଅନୁଭବର ବନ୍ଦବନ୍ତ ଅନ୍ତରେ
ଏହା ଦେଖିଲା

ପ୍ରମ-
କ୍ଷେତ୍ର
କିମ
ସବ
ଥା
କୁ
ବେ
କି
କି

ଲଭିତରନର— ଅପ୍ରକଳ୍ପାର ପଦିତା
ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ଗତର କୁଳକାର
ଅ ୯୯ ରଖ ତିନ ସମସ୍ତ କିତ୍ତରଙ୍ଗରେ
ସର୍ବଗୋଟି ସର ଲଭିତରନରକ ଅଢାଳ ମୁଣ୍ଡ
ଉପରଙ୍ଗରେ ଧାରୀଯୁଗାବଳରେ ଉପାସନା
ଥିବ ହୋଇଥିଲା ଏହା ଅବଶ୍ୟକ କାହାକୁମାରୀ ଏହର
ଜଣେ ମହାଦୂର ତେ ମହାନ୍ତୁରକ ଅଢାଳ ମୁଣ୍ଡ
ଗତ ସକାଳ କର୍ମରେତଥା ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ରଖୁଥିଲା
ପଦିବା ବହୁତ ସେ ସବରଫର୍ଦ୍ଦର ସେ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦେଖାଯାଏ କୁଣ୍ଡ ସମୟରେ କରିଗୁଣ୍ଡ ଦେଲା
କିମ୍ବାରେ ମାତ୍ରମାତ୍ର କାହାର କାହାର

ସାଧନ କରିଥିଲେ । ସୁକ୍ଷମାର୍ଥ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ
ଦର୍ଶନରେ ଦୂରଦେଶ ଦେଖିଲେ ସୁର ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କରି ପାଠୀରୁଥିଲେ । ଏପରି ମନୋମୁଖୀ
ଏବଂ ଧୃବଳାର୍ଥେ ଘରପରେ ଶୌକନ ଗ
ସେଇ ଦେଖିଲୁଛି ଦେଖାଇ ଅଜ୍ଞାପ୍ରମୁଖ ହିନ୍ଦ
ମାତ୍ର । ସୁର ବଜ୍ରାକିମାତ୍ରକୁ ଦେଖିଯ ଦଳରେ
ତ୍ରିକଣ ଦରିଦ୍ରାଜୁ । ଦରିଦ୍ରମାଳେ ଉନ୍ନନ ତମା
ରରେ ଏଥିର ଅର୍ଦ୍ଦର ଦେଖାଇଥିଲୁ ଏବଂ
ଯେଉଁ ବଜ୍ରାକି ଦେଖିବିଲ ଉନ୍ନନ କରଇରୁ
ସାଧନରୁ ସେମାତେ ସହିତ ଓ ଦିକ୍ଷରେ
ଚର୍ଚି ଉଦ୍‌ବାହି ଦର୍ଶନବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶରାନ୍ତରୁ ।

ପରେଇବାକିମୁଣ୍ଡଳ-ଗର ଗା ଏ ହଜରେ ସେଇ
ଦେବା ପ୍ରାଚୀର ଧରି ଯତ୍ନାଟକୁ ଲାଗାଯାଏ
ମେ ଛାଇ ପ୍ରାଚୀରରେ ଅରାମ, ଶାଶ୍ଵତ, ବର୍ଷପୂ-
ରାତା ଏହି ପଥରୁକର ବ୍ୟକ୍ତର ପରମାନନ୍ଦ
ପାଦମାନକରେ ଅଳ୍ପାଧକ ଉତ୍ସାହରେ ବୃଦ୍ଧି
କବାଇଥିଲା । କାମ୍ପୁପରେ ନୀତା ବୃଦ୍ଧିତାର
ପଥରର ତେବେକ ପରିମାଣରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଖୋଲ-
ଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଦୀରବଳରେ ଅଗ୍ରାନ୍ତି
ଯଳ କିମ୍ବାତେ ବୁଦ୍ଧ ଓ ବୁଦ୍ଧାଦୂଷି ତାର୍ଣ୍ଣ ଲାଗି-
ଥିଲା । କେବେବ ପ୍ରାଦିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଶାଳିର
ପଥରାଇଲା । କାହିଁ ଜୀବ ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥା ଦେଖିପରି
ଅନ୍ତରୁକ୍ତ । ଏ ସପ୍ରାଦିରେ କର୍ତ୍ତା
ଅନ୍ତରୁକ୍ତ । କୁଣ୍ଡ ଅବସ୍ଥା ଦେଖିପରି କେବେବ
ଏ ପାରାଜନକ୍ତି, ସାହାରି ସଙ୍ଗ୍ରହିତୁ ଯେ ଦେଖ-
ଦେଅଛି । ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ବିଭାଗିତାରେ,

ପାରି କେବେ ସହିଯା କରୁଥିଲୁ ।
କିନ୍ତୁ ପାରି ପଶୁର ଦୂରା ଅଧିକାରୀଙ୍କର ।
ମରେ ହେବେ ଏ କୁରାଳ ମିଳିଥିଲା । ଦୂର-
ର ପାରି ଏବେ ଅଧିକାରୀ ହାତ ପାରିଥିଲା
ଯାହା ପାରିଥିଲେ । ପାଥାରଙ୍କ ନେବାବ କୁରାଳ
ଏ ପାଥାରଙ୍କ ପାରିଥିଲେ । ପିଲାଜଗରରେ
କର ଅବଶ୍ୟକ ଏବେ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଅବୁନ ବର୍ଷର
ଫଳ ଅଛି । ପାଥାରଙ୍କ ସାତ୍ରୀ ଦିଲ ଅଛି ।
ତାର ପାରି ଏବେ ଅଧିକାରୀ ହାତ ପାରି,
ପାଥାରଙ୍କ ପାରିଥିଲେ । ଦୂରାରୁଡ଼ିଧୀ
ଏ ମାନ୍ଦୁରରେ ଏକାଟ ଲୁଣ ଓ ହିନ୍ଦୁ-
ପାରି କରି ମନ୍ଦୁରାମ ଏବେ ମନ୍ଦୁରର
କର ଅଧିକାରୀ ହାତ ପାରିଥିଲେ ।
ଅବଶ୍ୟକ ହେ ଏକାଟ ଦିଲ ମେଲାଖାରରେ
ଏ ତିଳ ବିଷକମାଡ଼ରେ ଏକାଟ ଏବେ
କରିବାରେ ଏକାଟ ନିରକ୍ଷା ପାଥାରଙ୍କ
ପାରିଥିଲା ।

ପାତ୍ର— ପଦ୍ମପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଉତ୍ସବ
ମେଘ ସେ କୋଣାର୍କ ଶୁଣୁଟ ନାହିଁ
କେବେ ଅହୁପାତ୍ର ଅଗରିଗଲାହରେ
ଯାହାର ପରିଲୋକ ଯାଏ । ତୁମବାହେଲୁ
ହାଥ କରିବା ନମ୍ବେ କେବେମୁଣ୍ଡିପ୍ରିୟ
ଓହରିଗରୁ କେବେ ସାଧନ୍ତୁ ହେବେ
ଯିବୁ ସହିତିକେବେବେ ହମେବ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
ପାତ୍ରଙ୍କର । ଜୀବ ବିଶ୍ଵରେ ବିନାଶକର

ପୁରେ । ଏକଥିଲାକୁମେ ଜୀବନ ଜୀବନର ମହା-
କଳ ମହାତ୍ମା ଅଶ୍ଵାଧନ ବୁଦ୍ଧି ବନ୍ଦମାନର
ମନସା ପଣ୍ଡିତ ଓ ମଧୁଦତ ଗଢ଼କାରୀଙ୍କ ମୁଦ୍ରା
ଦେଇବ ବୃଦ୍ଧାତ୍ମି ହରୀନୀ ମହାମାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ-
ପଣ୍ଡିତ ସହିତିରିବା ଏହି ପରମା ଉତ୍ସବରାତ୍ରି
ଦୁଇବାଟା ବ୍ୟଂଗରୁ ବାଜାର ପାରଲେ କିମ୍ବା
ମଞ୍ଚର ମାତ୍ରା ଦରଖରେ । ପୁରେ ସର୍ବତ୍ର
ମହିଦୟ ବ୍ୟାପକ ହୋଇ ଆଜୁ କର୍ତ୍ତା
ମହାଦୟଙ୍କ ଆବଳର ପ୍ରକାଶ ଉଧାର ସଠଳ-
ାଳି ଦୟକ ବ୍ୟାପରେ ପୁର୍ବାର ଘଟ ଦେ
ମୁଣ୍ଡିଲାନ ବାଣୀକ ଅତିଜ-ବିଷ୍ଣୁ
ଦେଇ ମନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵାସ କରି ରନ୍ଧା ଦିନେଷ
କବିତ୍ୱ ହୋଇଥାର ସ୍ଵଦ ଦରର ସମନ୍ଦେଶ
ପରିଚିତ ଭାବର ପାରଲେ କିମ୍ବା ମଞ୍ଜଳ କାମନା
ଦେଇ ନିର୍ମଳ ଶ୍ରୀମତ ଉତ୍ସବିଦି ଉତ୍ସବେ
ସମ୍ମେତ ବ୍ୟାପକ ହୋଇ ତରଫାରିବର
ଶମରେ ମୁଲ୍ଲିକଷିତେ ଶ୍ରୀମତ ବହୁବ୍ଲୀ ।
ଅଛିର ମହାମାତ୍ର ସମ୍ମାନେର ସବିଷ୍ଟ
ମହାକାଶର ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପମୋଳୀ ଦେଇବ
ପ୍ରସାଦ ଦିଖିବିବ ଦେବାର ସର୍ବପଦ୍ମବ୍ରତ ଜୀବ-
ଦତ୍ତ ପରାମ ଦେବାର ସର୍ବପଦ୍ମବ୍ରତ ।

ପ୍ରକାଶକ ନାମ ।

କଲ୍ପିତମାରେ ‘ଖୁଲ୍କିତର୍ଥ ସକ୍ଷମତା
ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦୂର୍ବଳ’ ମାନରେ ଗୋଟିଏ ଉହି ସମ୍ବନ୍ଧ କା
ମନ୍ଦିରା ଅଛି । ଅନୁଭବ ହେଉ ଯେଉଁର ସଙ୍ଗ
ବାହି ଅଧିକ୍ରମିତ ହୋଇଥିଲା । କଲ୍ପିତମା
ର୍ଥକେବେ ଜଡ଼ ଫର କିମ୍ବା ଚାରିରୁକୁ ସର୍ବତ୍ର
ଅଧିକ ଅନୁଭବ କର ଯେଉଁ ମାରିଗର୍ଭଜୟାହ
ଓ ସହାନୁଦୂର୍ବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ
ତାହା ଧାରକ ଦକ୍ଷ ବିଦ୍ୟାରୀଯର ପ୍ରଦିପରେ
ମନୋଯୋଗ ସହିତ ଅଣ୍ଠିବା ଦୂରିତ । ଏ
ପିତାରେ ସ୍ଵାତଂ ଯୋଗଦାନ ଅଶ୍ରୁ, ଅନ୍ତରକ
ବହିର ସହାଯ କରିବାକୁ ଆଶ୍ରମ, ଅନ୍ତରକ

କିମ୍ବା ଜୀବମୁଦ୍ରା ଏବଂ ନିଷକ୍ତ
ଗାନ୍ଧାବର ଜହାନ ସାହଜେୟ ଭବ ବିଶ୍ୱା
ପ୍ରସରରେ ଦଳେ ଉତ୍ତରରେ ଯି ଏବେଳେ ମୁଣ୍ଡ
ଭାବରେ ମରାଣ । ଏହା ଶୁଣି ଦକ୍ଷା ପରିଚାଲନେ
ତି ଏ ଦେଖିବା ମୁଦ୍ରାକୁ ରମ୍ଭେ ମନେ ଦର
କାହାରେ କାହାରେ ଯେ ଦେଇବ ଦେଇବ କି ଗାନ୍ଧା-
ବାରେ ଅଥା ଅଛି । ଏଥାକୁ ଦକ୍ଷା ଉତ୍ତରରେ ଏ
ହୃଦୟେୟ ପ୍ରଥମାରେ ଯାଦାଇବ ଆଖା ଓ
ବିଦ୍ୟାର ଅଛି । ମରିଥିବା ଜୀବନରେ କୁହି ତେଳ
ଦେ ଅମୃତାଦି ଜୀବ ଅଛି । ଦେଇବ ସଂୟୁ-
ତରେ ଯାହାକୁ କାନ୍ଦହର୍ବି ରହନ୍ତି ଥାଏ
ସୁମରିରେ ଦରିଦ୍ରତା ହେବା ଅବସାନ ଏ
ତାହା କମ୍ପାନ୍ତରେ ଦେଇବ ଭ୍ରମର ସାଧନ
କରନ । ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ହେବେ କେବଳ ଅଛି
ଦେଇ ମାହ ଦେଇଲାଦୟ ଯାହାର ଏ ଅମୃତାଙ୍କ
ଅଛି । ଅବସାନ କେବଳ କରି ଦେଇ ପର-
ଦୁଇ କର ବୁଝନ ହୋଇପାରିବେ । ପ୍ରାଚୀତ
ହୃଦୟର ଦୂର ଏବଂ ଦକ୍ଷା ଅବସାନ ଏବଂ ଯାହା
କରିବ ଦେବା ଦ୍ୟାମୀ । ମରିଥିବା କିମ୍ବା ଦର୍ଶନ
ଧରେଇବ ପ୍ରଦାନ ଅନ୍ତରେତଥା ଦର ଏ ପାଇବା-
କାନ୍ଦହର୍ବି ଦେଇ ଯାବନାକରିବ ପାଇବାକାନ୍ଦହର୍ବି

ରୁ । ଦେଖିଯୁ କବ ହେଉସୁ କୋର ମୁଣ୍ଡ
କୁହି ହେବ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ । ଏହି ଉପରେ ଅତେଜୀ
ମହାଶ୍ରୀ, କଳାକ, ମେନାକଳ ଅସ୍ତ୍ର ତତ୍ତ୍ଵ
ବ୍ୟୁଦେତ ଶକ୍ତିକାର ସ୍ଥର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କରିବ
ଦେବାତ୍ମି କରିବ । ବିଦେଶ ଦର୍ଶକ ଏବଂ
ବିଦେଶୀ ଧର୍ମକ ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟର ଶ୍ରୀମଦ୍
ଭ୍ରାତା ଦେବାତ୍ମି ଏହି ଯାହାପରେ କୁଣ୍ଡ
ତର୍ପା ଏ କୁଣ୍ଡଗୁରୁ କମ୍ପର କରିବା ପରିବା
ମାତ୍ର ବିଦେଶୀ ଧର୍ମକର ପଦ୍ମପାତ୍ର । ସମ୍ମ

ଅପାରାତ୍ମି କରନ୍ତିକଥା ଦୋଷ ମନେ କରିବ
ତେ କୁରଚର ଅଗ୍ରରନ୍ଧକହାର ଜୀବ ଏବଂ
ଧର୍ମପାତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୁବାର୍ଦ୍ଦେଖୁ ଆବଶ୍ୟକ
ଯେ ସମସ୍ତ ପରମାଣୁ କରି ଦେଖାଇ ପରିଚାରକ
କରାଇ ଉଚିତ ନୁହେ । ସେ ସମସ୍ତ ହୁବ ରାଜ
କଳ, ଅକ୍ଷ୍ୱାତ୍ମ ବିବେଚନରେ ଯାଦା ସତା
ତଥା ଭାବର ଦିଲେଇବ ଦେବ ତାହା କରି
ନାହିଁ ଦୃଢ଼ିବ କାହିଁ । ସହିବାଟେ ଯାବିଥ
ଅମ୍ବ ଫୌଠା ଫେରିଦା ହେଲୁଛି ଏ
ଯେତିକଣ୍ଠର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କମ୍ପରାଷି ମନୋଦୟ
ଏହି ସମସ୍ତ ଅମ୍ବାଙ୍କ ଉପବିଷ୍ଟ କୁଦର
କର୍ମରେ ପରାମାର ଦେଇବ କିମ୍ବାନ୍ତେ ଅମ୍ବ
ନାମେ ସହିରକୁ ଏତାକୁ ଅନୁଷେଧ କରୁ ।

ଶୋଷନାତଥାରୁକ

ଦେଖିଲାନ୍ତରା ମଧ୍ୟରେଠାରେ ଗବ ମାର କା ୨୭ ଉପରେ ହୋତା କାଷ୍ଟିକୁବରା
କିମେତି ଅର୍ଥଦେଶରେ ପଞ୍ଜୀଯନ କାହାର

ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ଷେତ୍ର ଅନ୍ତରଜାତୀୟ ଗୋପନ୍ତ୍ରୀ
ଏବଂ 'ଦିଲାହା' ପଞ୍ଚାତ୍ଯ ପ୍ରାଚୀ ଦିଲାହାମହାନ୍ତିର୍ମାଣ
ନମେନ୍ଦ୍ରିୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଓ କବିତାପର ପତ୍ରି
ପଥିବୁଗୁରୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମହେ ଦସ୍ତଖତ
ସରଜ ନାହିଁକା ବିଜୟଲେ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ମହୋଦୟ ଦୃଢ଼ମରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଓ
ଦଙ୍ଗଜାର ସମସ୍ତ ଦାସୁମାନକେ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ପୁରୁଷେ ଛରା ଦିଲାହାମହାନ୍ତିର୍ମାଣ
ତଥା ମହାନ୍ତିର୍ମାଣ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ

ପେଟିଆରୁଣ୍ଟ ! ଏଥର ପେଟିଆରୁଣ୍ଟ ସେ ଅଳେତ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ବନ୍ଦମାତ୍ର ଦୂର ଦେଖିଲୁବେ । ବୟାଗହୋଦୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ଞାନଚାରୀଙ୍କର ବାଧ୍ୟମନ୍ଦିର ଶାଳର କର୍ମସାଧନ କରିବାର ସମ୍ଭାବନାକର ପ୍ରତିବର୍ଷ ସହାଯିତ୍ବ ପାଇବାର ମୋଟିଯି ପାଇ ଗଠନ କରିବା ବୁଝାଇଦେବାରୁ କବିଜ୍ଞାପୀ ପ୍ରସାଦମାତ୍ର ହେଉ । ଅମ୍ବେଳାରେ ସମ୍ଭାବନାକର ଏହାର ପରିପାତ । ଶାହ ଦେବବର ବିଜ୍ଞାନ ଓ ସାମାଜିକରେ ଆବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଉଚ୍ଛାବ ଦ୍ଵାରା ସାଧନ କୁଣ୍ଡ । ଅମ୍ବ ଦେବ ବିଜ୍ଞାନକୁଳରେ ଅବେଳି ପ୍ରାଚିବେ କରିବା ପରିବାରକୁ ଦେଖାଯାଏ । ଚଢ଼ିବକ ପ୍ରାଚିବେ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନକୁଳରେ ପରିବାଟି ଚିନ୍ତା ଘୋଷାତ୍ତ ବିଜ୍ଞାନ ଏ କର୍ମ କରି ନୁହି ଦେଇ ଅମ୍ବେଳାରେ ଅବେଳିକୁଳର କହିଅଛୁ । ଏବଂ ଅମ୍ବେଳାର ବିଜ୍ଞାନ ସାରବିଜ୍ଞାନ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ କରି ଦେଇ ପ୍ରସେଣୀ ଉଚ୍ଛାବକୁଳର କରିବାର ପରିବା ପାଇବାର ପରିବାରକୁଳର କରିବାର

କାଳୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ହେଉ ହେଲୁ
ଅମ୍ବେଲାକେ ପ୍ରତାଙ୍ଗ ଦରଖତ୍ତୁ । ପଞ୍ଜିଆରୀ
ହାବ ହେବ ବା ଧାରା ମେଘକ ହୁଏ । ସୁଧା
ନାମ ଶ୍ରୀ ହୋଇ ଅଥବା ବାପରୁ ଧୂମର ଚି
ତ୍ରେଷୁ ଦସନାରୁ ଦଳ କି ପାର । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲେଖା ପଢା ବୋଲିଗାଏଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ
ରେଖାର । ତେଣୁ ଦାସ 'ଜନ୍ମତାଜାମୁହୁତ ଶୁଦ୍ଧ
ବରନରୁ କୃତ୍ତିମାତ୍ର ବ୍ରିଜରୁକର ସନ୍ନାତନାର
ବସ୍ତାର ଓ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧାକ୍ରମ । ବ୍ରି
ଜରୁ ମହିଳାର ସଂହାରର ଆଜାତ୍ରୁତ୍ୟାନ ବନ୍ଦ
ବାପରୁ ମେଘକ ବା ଧୂମର ଜାଗର ନ ହୁଏ
ବ୍ରିଜର ବନ୍ଦିତ୍ୱୁପ ପଦଗା ବହାରେ ଅପରା
ହୋଇ କି ପାରେ । ଅମ୍ବେଲାକେ ଏହେ ପଦ
ଦରବା ବା ଅନ୍ତେବିଦ୍ଵାରା ମୋରୁମାନେ ଶୁଦ୍ଧ
ଥାଏ ପଢ଼ିବେ ରହିଥୁ ବା ଦେଖିଏ ଅ
ମେଘକେ ଅନନ୍ତ ଦେଖ ସହାଯିତ୍ବେ କରି
ହେବା କାରଣରୁ ଅନୁବେଦନ କରୁଥିଲା । ନା
ମାତ୍ରେ ଅନ୍ତରାଜା କୁମୁଦାକବ ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ି
ମେଜାର ଧୂମ ବରିଶିଲା । ଏହି ବୈଶାଖ

ବାହେରଙ୍ଗରେ ନଦୀରତାରେ କୁଣ୍ଡଳ, ବା
ନିଶ୍ଚରେ ପ୍ରକଟିଷ୍ଠାରତାରେ ମହାଶ୍ଵର,
ମହାରଙ୍ଗରେ ପଞ୍ଚାସ୍ତ୍ରର ଅନୁରାତ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ
ଠରେ ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠ ଓ କର୍ଣ୍ଣପାତ୍ରରେ ଜ
ଏବଂ ପରତ୍ୟଥ ପନ୍ଦିର୍ଗତ କୌମଦିଷ୍ଟରତା
ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅର୍ଦ୍ଧପତ୍ନୀର ରତାରେ ତ ହେବ
ଯଥେ ବୈଷ୍ଣବୀର ବା ତ ରଙ୍ଗରେ ତ ହେବ
ବାସ୍ତ୍ଵ ବିଧାରୀଙ୍କ ପାଥୀଭବିଷ୍ୟତର ଉପର
ଧାରଣ ଦିଅଛନ୍ତି । ପୋକଙ୍କ କାମ ଧାର କ
ଜେଖଣ୍ଟଗମ୍ଭେ ବାସ୍ତ୍ଵପଦିକାରେ ବାହାରାତ
ଦେଇମାତ୍ରେ ହୃଦୟରେ ଉକ୍ତକର ବା
ଏବଂ ପେତ୍ରାକଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ପେଇଁ ମାତ୍ରେ ଦର
ପ୍ରଭତୀ ଦେଇନ୍ତି କାହାଟୁ ସେମନେ ସେ ପାଇଁ
କୁଠି କବାହ ଦିନାଟି କରିବର ଦେଇ
ନିୟମ ଦିଲେ କୁଠର କବିଷ୍ୱ ଦେଇ । ଯେବେ
ମାତ୍ର ପଢାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତା
ହିଁ ଧ୍ୟାନିତିର କୁଠର ପଦବୀ ଦେଇଲେ କି
“ସୁଧର୍ମେନିଷନ୍ ଗ୍ରେସ୍ତା ପରିଷର୍ମେ ଦୟାବନ୍ତ

ଲୋକ ରେବା ପ୍ରକାଶନ

ପ୍ରତିକାଳୀନ ଏକ ମାତ୍ର ପ୍ରତିକାଳୀନ ହେଲେ
ଯେହି ମୋତକମାର ପ୍ରଦୂଷ ହୁଅଥିବା ଜଣ
ଯାଏ ନାହିଁ ସେହିପରି ତୌରେ ତଥାର ଅଶ୍ଵ
ଆରାଜା ହେଲେ ତାହାର ସମୟ ବିପରୀ ହତ
ଦୂରତ୍ତ ଏବଂ ତ ହେଲେ ଯନ୍ମାନିଶ୍ଚାରିବାକାର
ହୋଇ କି ଯାହେ । ଅତ୍ୟବଧାରାରୁ କଣ
ସୁମି ହେଲେ ଗାନ୍ଧାର ପ୍ରତିକାଳ ଗୁଣ କିମ୍ବା ଦେଖିଲେ
ପେତୁଳେ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା କହିବା । ଜାତିପ୍ରମାଣ
ଶୋଭାରେଇ । ମୋତକମାର ହବାର ତଥା
ଦେଲେ ମାତ୍ରମେ ପରିମାତ୍ରର ତୁଳନା
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚର୍ଚା କରିବା ବାହାର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ
ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ମନ୍ଦ ଅବାକ
ପଢ଼ି ନିର୍ମିତ ବିଷୟ ବହୁରୁଦ୍ଧ ପାଇଲାରେ ଯାଏ
କୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଧିକ ଅଭିନନ୍ଦର ବା
ମନ୍ମ ଉତ୍ସବ ଯେ ମୋତକମାର ହୁଅଥିବା
ପୂରେ କିମ୍ବା କହିବାରୁ ଯାହା । ସତର
ବାହାର କୁଏ ଓ ତୁଳନା କାହାରାକୁ । ଫଣ
ନିର୍ମାତା ପକ୍ଷାତତ ନାହାଯୁ କଲାର ତଳା
ତା କି କିମ୍ବା ପିହିଦାରେ ଅମୁମାନକର କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କାହାର ପ୍ରବଳର ସାହିତ୍ୟ ଅବାକ
ବିଶ୍ଵାସ ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଖାଯାଇଥିବା ହୀତର ବିଭାବ ସଙ୍ଗେ କାହାର
ପ୍ରଦୂଷ ସାହିତ୍ୟ ବିଷୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବୁଦ୍ଧା ଦେବୀ ଅମ୍ବାମାରେ ଦେଖାଯାଇବା
ଅଧିକ ବିଶ୍ଵାସ ପାଇବାରେ କମାନ୍ଦିର

ନିଜର କା ଦେଖିବା ହୋଇଥି ମଧ୍ୟ ଦେଇ-
ଯାଏ । ସୁତ୍ରର ବଥା ଦେଖିବାରୁ କଲେ କାଳୀ-
କଠିନ ଲୋଗିବା ସମ୍ଭବରେ ଅମୃତାରେ
ମନରେ ଦେବଳ ଜୀବିତ ଦେଖିଲାମେ ତେବେ
ଦୋଷ କଲ ଦେବ ଦେଇବ ମାତ୍ର ଜୀବିତ
ଥିଲା ଯାହିଁ ‘ଆଶା’ କି ପ୍ରତିବାଦ ଦେଇ
“ତେ ଚନ୍ଦ୍ରାବ କାର ବଥା, ତାଙ୍କି ଦେଖିଥାଏ
ମୋ କହଇ ବଥା” ପ୍ରକାଶଟ ମନେ ଦେଖି-
ଗଲା ଅମୃତାରେ ଜୀବିତରେ ତାଙ୍କା ପରିବର୍ତ୍ତନ
ପ୍ରତିବାଦରେ ଆତ୍ମ ସେବେ ଦେଇ କି ଥାଏ
ଦେଇ ଥାଏ ଅମୃତାରେ ଜୀବ ଅନେତରରେ
ଯେହ “ହଜ ରୂପ” ର ଶାରଣୀ ଦର ଆଶା
ମୁଦ୍ରଣାବ ଲୋକରୁ କାମ ଦେଖାଉରେ ଦେଇ-
ଦିଇ ଥିଲା ଥିଲା । ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମର ମନରୁ ଥୁବୁ-
ପର କଲ ଥିଲା ଏକ ଅଜ୍ଞାନ କର ମନ କାହାର
ସମୟରେ ‘ଆଶା’ ପେବେ ଆପଣା ଗମନୀ
କର ଦୋଷ ତୁରିବାକୁ ତହିଁକି ଅମୃତରକୁ
ଜୀବିତ କାହିଁ ।

১৪৮

ଜିବା ଏହି ଦିନ ପ୍ରକାଶ ସମ୍ଭବ
ଠାକୁରମାତେ ଗରୁଣିନାସଂ ଯତ୍ତ ପରାମର୍ଶରେ
ଆମେ କହୁଥିଲୁଛୁ କହିବିଷ୍ଟାର, ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ ଦେଖିବ
କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶିବୁ ପରାମର୍ଶ ଦୋଷମୁଖ । ପରେ
ଶେଷକି ପ୍ରସ୍ତୁ ଏହି ଆମାରେ ଶଳଭାବର
ପଦବ୍ରଦ୍ଧିତ୍ୱ ଅବସ୍ଥା ଦୋଷମୁଖ ଏହି ପଦ-
ଧେରେ ଜାହାନାଥ ଦେବ ସମୟମୁଖୀନେବେଳେ
କହିବିବାକୁ କିମ୍ବା ସୁଚେତିତ୍ୱ ଦୋଷମୁଖ ।
ଏ ଏହି ସିକୁରାବ ଫୁଲିମାତିନ ପରାମର୍ଶ
ଏ ଏ ଆ ବେଳେ ମୁକାହିତ, ଶାରିକ ତୁଳନେ
ଯନ୍ତେ ପ୍ରଥମ ସୁଧାନ ଦେବାପରେ ଉତ୍ତମ
ପ୍ରଥମରେ ଠାକୁରମାତେ ମଠାପଦକୁ ଅନ୍ତର
ଦ୍ୱାରାବେଳ ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟରେ
ଏହିତତ୍ତ୍ଵ ଦ୍ୱାରା ଯଥକ ଦେବା ଫୁଲିମାତିନରେ
ସାହୀନାଥକିର ପରିବ ସରାମେ ସାହୀନ
ମେଳାର ବିଧାନ ଦୋଷମୁଖ । ସହାଯ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍
ସାହୀ ଓ ପ୍ରାମାୟ ମେଳେ ଫୁଲିମାତିନ ଜାହା-
ନାଥକ କରି ବୃଦ୍ଧାର ଦୋଷମୁଖକେ
ନନ୍ଦପୁରର ସାହୀନାଥକ ପୁଣ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ବିଦ୍ୟମ୍ଭେ ।
ସଥି ପରେ ଠାକୁରମାତେ ଏହୋଁ ମହାଶ୍ରୀ
ଦିନେବରର ଘନ ସାହୀନାଥକ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ପତ୍ରରେ ବିରଜନମାତ୍ର ହେଲେ । ପରେ କାହିଁ-
କହନ୍ତି, ପଞ୍ଚପୁରାପକାନ୍ତେ ପାଣ ମେଲାନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ପତ୍ର ବିରଜନମାତ୍ର ।

—২৫৮৬৭

ସୁବ ଅବସାନ ଦୂରତ୍ବ । କର୍ତ୍ତା ପ୍ରେସର
ମନ୍ଦିର ଦୂର ପଥର ଦେଖିବେ ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦୂର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଲାହାରୀ ଏହି ମୁକ୍ତ ପଥର ଦେଖିବେ
ମନ୍ଦିର । ଯାହିଁ ଅବସାନରେ ଦୂର ଦେଖିବେ
ମାତ୍ରେ ଜ୍ଞାନିକୁ ପ୍ରଦିତରେ ଦେଖିବେ ଦୂର
ପରେ ଜ୍ଞାନିକୁ ଅଣ୍ଟିଆ ଦେଖିବାକୁ ଆଶା-
ମାର ଦେଖିବେ ତାହା ବିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟାରେ । ଅହିର
ଦେଖିବା ଚିନିକାଳିକୁ ଏକ ୫୫୦୦୦ ଦେଖିବେ
ନନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ । ଏକାଶର ତୋପତ୍ର ଅବସାନ
ପରାଇ ଯାହା ଦୂରମାନଙ୍କର ଦେଖିବେ ତୋପତ୍ର

ଏହି ପ୍ରାଚରେ କୁଣ୍ଡଳେନ୍ଦ୍ର ହୃଦୟ ପ୍ରତ୍ୟେ
କରି ଦେଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧିକାର ଦିଲ୍ଲୀ । ଯେହା
ଅମ୍ବୁରେ ସେନାଧୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ଭେଦଭିତ୍ତି
ସେଠାରେ ପଢ଼ୁଥିଗାରୁ କୁଣ୍ଡଳାରେ ଯୋଗାଇ
କରି ଦିଲେ । ଯେହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଗିପଢ଼ୁଥିବା ଉକ୍ତ
ଗୋପ ବାବୁଙ୍କ ଅଛି ସୁଭ ସଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା
କ୍ଷେତ୍ର ମାଞ୍ଚ ଥାଇ ଦେଇଥିଗାରୁ ଏହାରେ
ଗାଢ଼ିରେ ସର୍ବଜ୍ଞମାନ ଘର୍ଷଣରେ ସମ୍ମାନ
କରି ଦିଲେ ।

No 18.

ବିଭାଗୀ ।

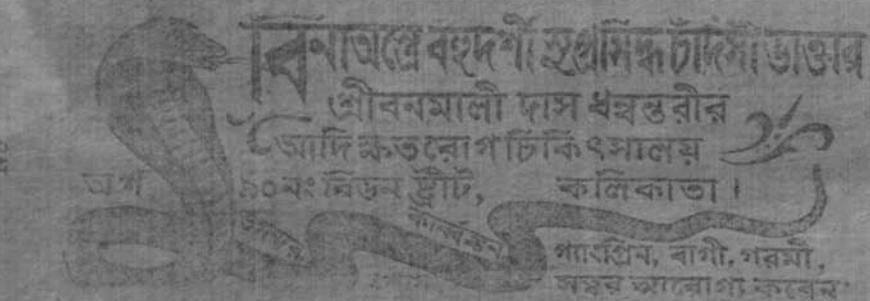
ତୁମ୍ହାରୀ-ପାଦିବୀ ।

ବ୍ୟକ୍ତିର ସହ ଶ୍ରେଣୀର ବନ୍ଦୀ ବାଣିଜ୍ୟକାଳୀନ ପ୍ରଗଞ୍ଚିତ ଓ ସମାବେଶ ।

ମାର୍ଗିକ ପତ୍ର ।

କାହିଁ ନର୍ତ୍ତକୀ ଦୁଇଟି ସମ୍ମାନ ଗଲା ଦେଖାଯି ସହିନ୍ତି ଦିକ୍ଷା ପ୍ରଶାସନ ହୋଇଥାଏ ।

ଠିକଣ—ଦୁଇଲବାହିରୁ ଅଟେବ,
ଏହି ଶୂନ୍ୟରେକି, କଥିବ ।

୧୫ ହବ ସ୍ଵର୍ଗକାଳ ପ୍ରତି ଉପହାର
କବିକାଳ ଶ୍ରୀ ଦାସରଥ କବିରତ୍ନର
କେତେବୀ କସମ ତେଣ ।

ଏହା ରୁ ସ୍ମରିତ ପ୍ରାଚୀକର ଓ ଜୀବିଜାର୍ଯ୍ୟାଣୀ, ସେତୁ ପ୍ରାଚୀରେ ବସ ଏହି ଶେଳ ମାଲିଙ୍ଗ ଦେବତାଙ୍କ ନ ପ୍ରାତିରେ ଥାବାକୁ ଥାଇଁ ଏହାର ନିକାମକିରିର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ମୁଖ ହୋଇ ଉତ୍ସବଜାତ ଧର୍ମରିବେ ଆପଣ ଏହାଟି କିମ୍ବାକି ?

ମେତାପ୍ରଦେଶ କେଳ କହିଲାରେ ଦେଖ ଦାର୍ତ୍ତ, ନିତି ଏକ ଗନ ଓ ନୂହାର୍ଥୀ ହୁଏ । ସେଇ
ମନ୍ଦର ଅଳ୍ପ ବୟସ ହେଉ ଦେଖ ଦୟାତଥୀ ଏକ ଦେଖ କୌଣସିଯୁଗରେ ବକଳାହ ସେମାନେ
ଧରେ ଦେଇଶାକୁ ମନ ଆଖ୍ୟ ଗରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଅଭିଭୂତ ପାଇ ପାଇବେ, କାରଣ ଦେଖ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ବାନୀରୁ ଧାକାରେ ବାହା ଅଭିର୍ଥ ଫଳ୍ଗୁତ । ଏହ ଦେଖ ଅଭିଭୂତ ମାନୀବ କରେ ମସ୍ତକ ପାଇବ
ପ୍ରାଣ ପ୍ରକଟ ଥିବା ଦେଇଶାକୁ ଦେଖ ଦିଲାଯାଇଁ ସୁବଳ ସୁବଜର ପରମ ଅବରାଧକ । କାରଣ
ଏହାର ମନୋକର ଘନରେ ତେ ଦୟାକାରିତାରେ ଦେଖ ଦେଇଲାର ଶ୍ରେଷ୍ଠସ୍ଥାନ ଅଭିଭୂତ କରିଥିଲା । ମତି
୧ ଶତାବ୍ଦୀ ମାତ୍ର ୧୦ ଟଙ୍କା; ଉଚିତି ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ୧୦ ଟଙ୍କା; ୧ ଶତି ଟେଣ୍ଡ କା, ମାତ୍ର ୧୦ ଟଙ୍କା

ସତିହ ପୋରଣୀର କା ସେହି ଅଧ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ମହାପ୍ରେମୀତମ ମଞ୍ଜଳିବ।
ଏଥୁରେ ପ୍ରବଳାକ ସ୍ଵଭବର ଗଠନ, ମନ୍ତ୍ର, ଚର, ମିଳିତ, "ମୁକୁ ସବନାଶ," ସମ୍ମାନାଦିତି ବିବଳାଙ୍ଗ
ହେବାର ଭାରଣ ଫେରୁ ଜରି ପରମାର୍ଥ, କରୁଗ ପର୍ଯ୍ୟ ତ କରୁଣେ ସନ୍ତୋଷ କଥାନ ହୃଦ ଘର୍ଯ୍ୟାଦି ସମ୍ପଦ
ପରିଦ୍ୱାରା ଓ ପରୁଷର ଅନ୍ତର୍ଗତର ଦୁଃଖ, ମୁଖାଦର ଅବସ୍ଥାରେ ତଥାଦ ବର୍ଣ୍ଣନ, ସର୍ବାଦ
ପରିମା ଅଳ୍ପ ଉତ୍ତର, ଭଲପା, ବନ୍ଧୁ, ପ୍ରେମିତି; କଳାରୀ ମହାଦ ମାତ୍ରାପାର ଲାଖିଯାଉଗେ ।

କୁଳର, ବୁଲାର, ବିଜ୍ଞାନ, ଚାରିତ; କଣ୍ଠାରୀ ପରମାଣୁ ଅତିକ୍ରମକାରୀ
ଏ ହେଉଥିଲେ କୌଣସି କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିଲା ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶନ କାଳମାସିକ ସହ ଟେଲିଭିଜନ ଏବଂ ଡାର୍କାର୍ଡର୍ ପାଇଁ ପରିଚ୍ୟାତିକ ପାଇଁ ପରିଚ୍ୟାତିକ ପାଇଁ

ରହି କି ମୁହଁ ଗାଇ ଦେଖ, ଏ
କଥା କି କଥା କଥା କଥା

Digitized by srujanika@gmail.com

